

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาพิชณ์เบื้องหลัง

จากผลการทดลอง เพื่อศึกษาระดับความเป็นพิชณ์เบื้องหลัง ของสารละลายนมเม็ดเมื่อยมในเคราค คอบเปปอร์ชีลเฟต และซิงค์ชีลเฟต ที่ทำให้ไวน้ำแห้งคงความชื้น 50% ทดสอบน้ำจ่านวน การละลายสั่งสมของไวน้ำแห้งในระยะเวลาค้างๆ มาค่าanovaค่า LC_s โดยใช้โปรแกรม SPSS-X release 3.0 ซึ่งรายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก ๔

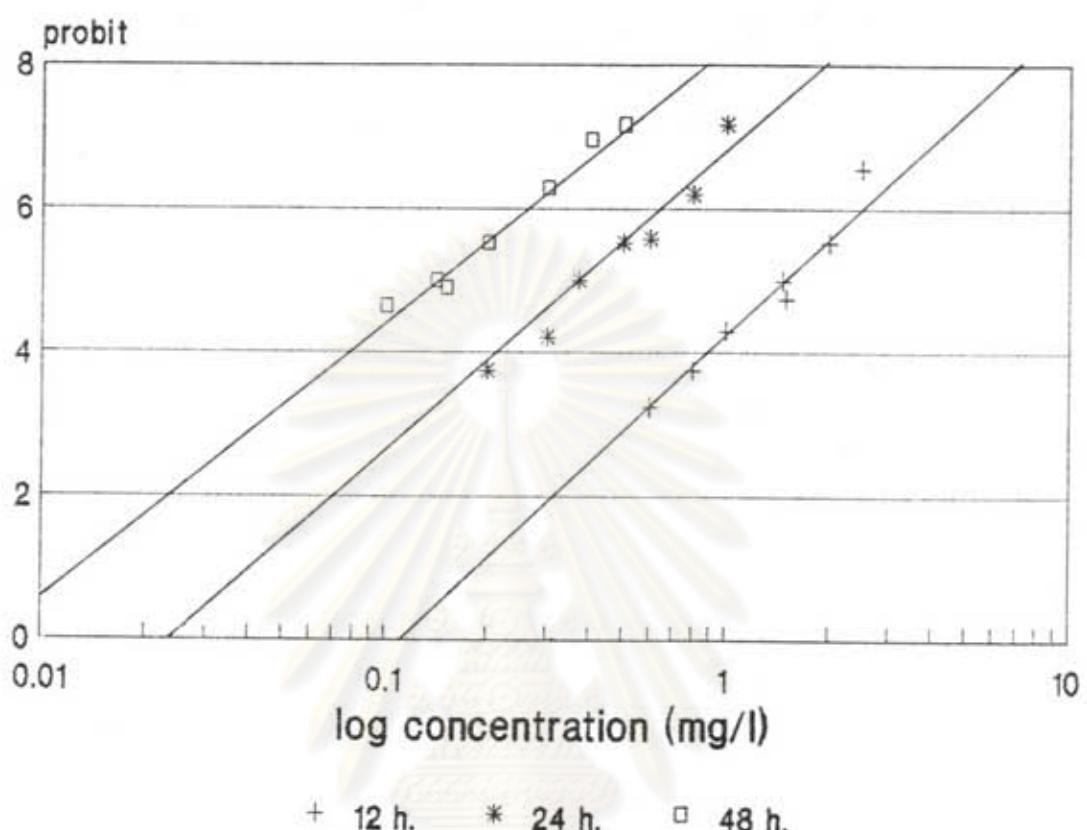
1.1 พิชณ์เบื้องหลังของแอดเมิร์นในเครา

พบว่า ระดับความเข้มข้นของแอดเมิร์นที่ทำให้ไวน้ำแห้งคงความชื้น 50% ในช่วงเวลา 12, 24 และ 48 ชั่วโมง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (95% confidence limit) มีค่าเท่ากับ 1.47(1.26-1.69), 0.37(0.29-0.45) และ 0.14(0.12-0.16) มิลลิกรัมต่อลิตร ตามลำดับ ผลการทดลองและคงในตารางที่ 4.1 และรูปที่ 4.1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.1 ผลการทดลองพิสูจน์ข้อหลักของยาแคดเมียมในเครื่องมือไว้น้ำแข็งในช่วงเวลา 48 ชั่วโมง

ความเข้มข้น (mg/l)	จำนวน ไวน้ำแข็ง (ตัว)	จำนวนและเปอร์เซนต์การลดระดับของไว้น้ำแข็งในระยะเวลาต่างๆ							
		3 ชม.		6 ชม.		12 ชม.		24 ชม.	
		จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
3.00	50	0	0	47	94	50	100	50	100
2.50	50	0	0	16	32	47	94	50	100
2.00	50	0	0	2	4	35	70	50	100
1.50	50	0	0	0	0	20	40	50	100
1.00	50	0	0	0	0	12	24	50	100
0.80	50	0	0	0	0	3	6	42	84
0.60	50	0	0	0	0	2	4	36	72
0.50	50	0	0	0	0	0	0	35	70
0.40	50	0	0	0	0	0	0	9	18
0.30	50	0	0	0	0	0	0	8	16
0.20	50	0	0	0	0	0	0	2	4
0.15	50	0	0	0	0	0	0	0	21
0.10	50	0	0	0	0	0	0	0	18
0 (กลั่นควบคุม)	50	0	0	0	0	0	0	0	0
LC_{50} (mg/l) ค่านาโนโพลิเมอร์		-	-		1.47		0.37		0.14
โปรแกรม SPSS-X									
ความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์		-	-		1.26-1.69		0.29-0.45		0.12-0.16

รูปที่ 4.1 ระดับความเสี่ยงของแอดดิวติฟเมื่อยานเคมีก่อให้ไนน้ำดองคลอส 50 เปอร์เซนต์

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

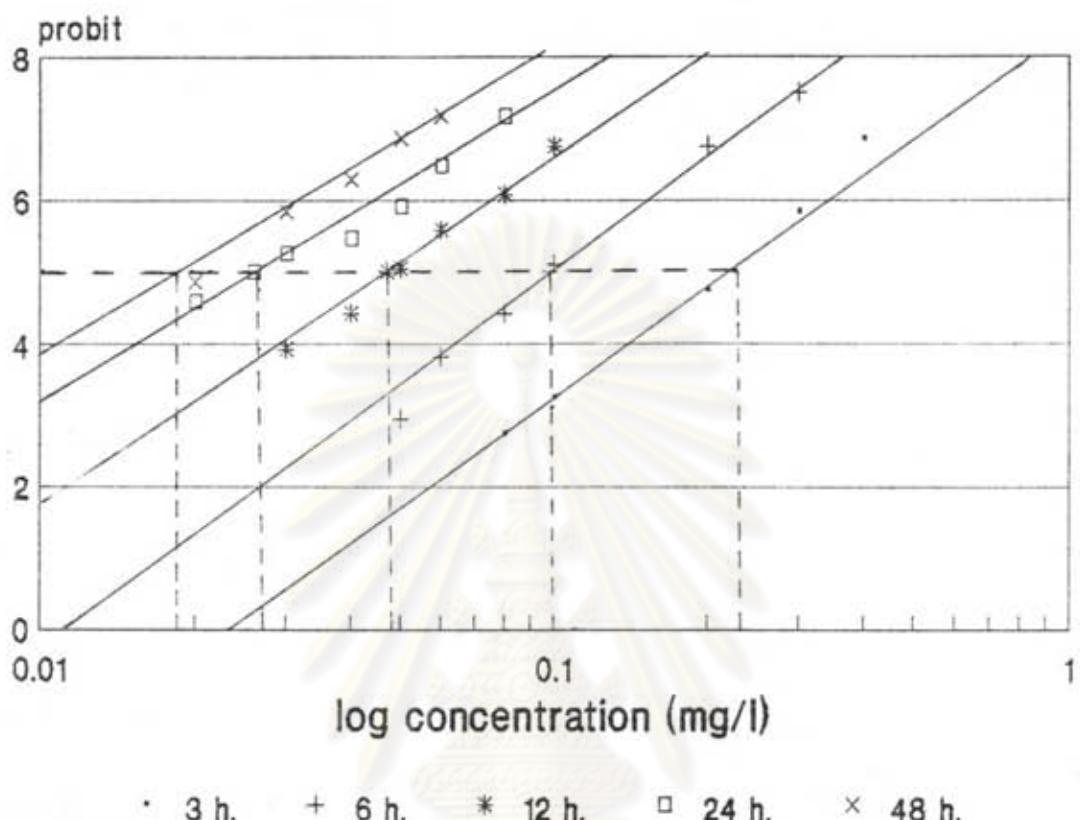
1.2 ไขข้อข้อพื้นฐานของค่าปีเบอร์ชัลเฟด

พบว่า ระดับความเสี่ยงของกลองคงคลังที่ก่อให้ไนน้ำดองคลอส 50 ในช่วงเวลา 3, 6, 12, 24 และ 48 ชั่วโมง ที่ระดับความเสี่ยง 95% มีค่าเท่ากับ 0.226(0.158-0.288), 0.098(0.090-0.107), 0.047(0.044-0.051), 0.026(0.018-0.032) และ 0.019(0.016-0.021) นิจลิกรัมเพอร์ติเตอร์ ตามลำดับ ผลการทดลองแสดงในตารางที่ 4.2 และ

รูปที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการทดลองพิชิตเชื้อพัล์สลงคลับเพลคที่มีไวรัสและในช่วงเวลา 48 ชั่วโมง

ความเข้มข้น (mg/l)	จำนวน ไวรัสเซลล์ (ตัว)	จำนวนเซลล์不死ที่ติดเชื้อต่อการติดเชื้อของไวรัสในระยะเวลาต่างๆ					
		3 ชม.		6 ชม.		12 ชม.	
		จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
0.50	50	50	100	50	100	50	100
0.40	50	49	98	50	100	50	100
0.30	50	40	80	50	100	50	100
0.20	50	8	16	48	96	50	100
0.10	50	3	6	27	54	48	96
0.08	50	1	2	14	28	43	86
0.06	50	0	0	6	12	36	72
0.05	50	0	0	1	2	26	52
0.04	50	0	0	0	0	14	28
0.03	50	0	0	0	0	7	14
0.02	50	0	0	0	0	4	8
0.01	50	0	0	0	0	0	0
0 (กลุ่มควบคุม)	50	0	0	0	0	0	0
LC_{50} (mg/l) ค่าแนวโน้มใช้ โปรแกรม SPSS-X		0.225	0.098	0.047	0.026	0.019	
ความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์		0.158-0.288	0.090-0.107	0.044-0.051	0.018-0.032	0.016-0.021	

รูปที่ 4.2 ระดับความเสี่ยงขั้นของคงปะเบอร์ชั่ลเพดกที่ทำให้ไวน้ำแองเคลาช 50 เปอร์เซ็นต์

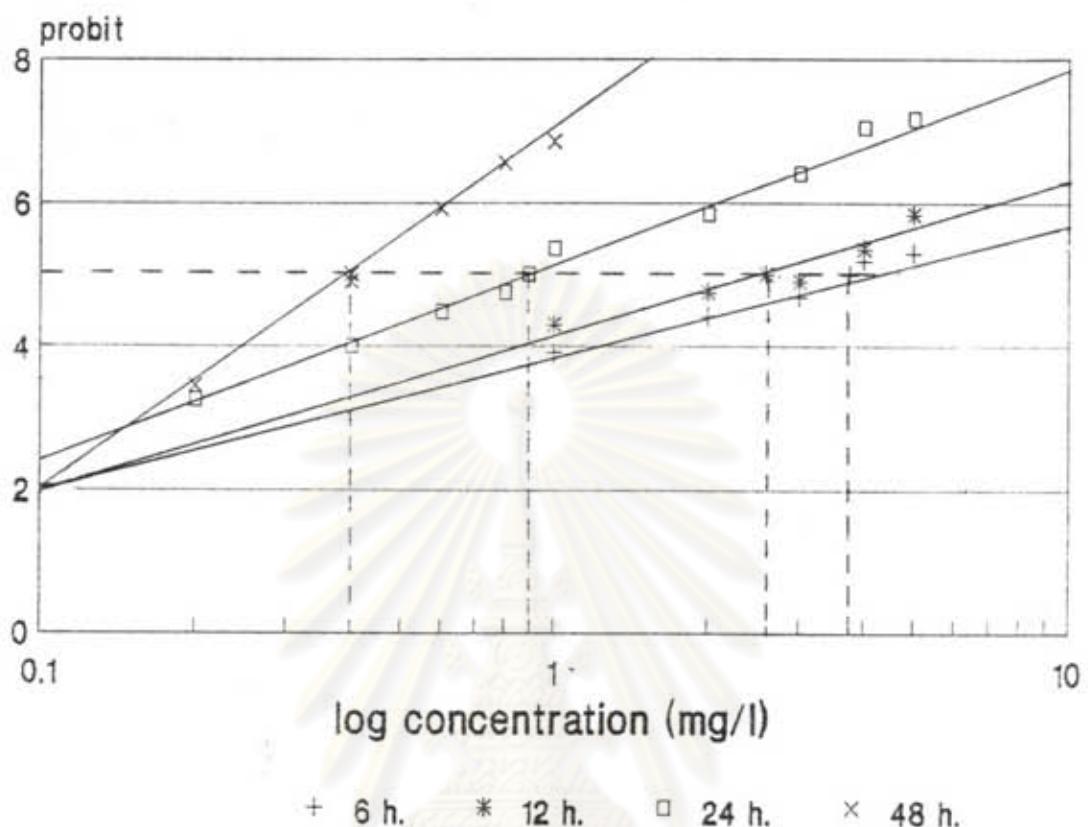
ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.3 พิษเฉียบพลันของชิงค์ชั่ลเพด

พบว่า ระดับความเสี่ยงขั้นของสังกะสีที่ทำให้ไวน้ำแองเคลาช 50 ในช่วงเวลา 6, 12, 24 และ 48 ชั่วโมงที่ระดับความเสี่ยง 95% มีค่าเท่ากับ 3.77(3.07-5.16), 2.59(2.12-3.14), 0.89(0.78-1.01) และ 0.40(0.36-0.44) มิลลิกรัมต่อเดciliter ตามลำดับ ผลการทดลองแสดงในตารางที่ 4.3 และรูปที่ 4.3

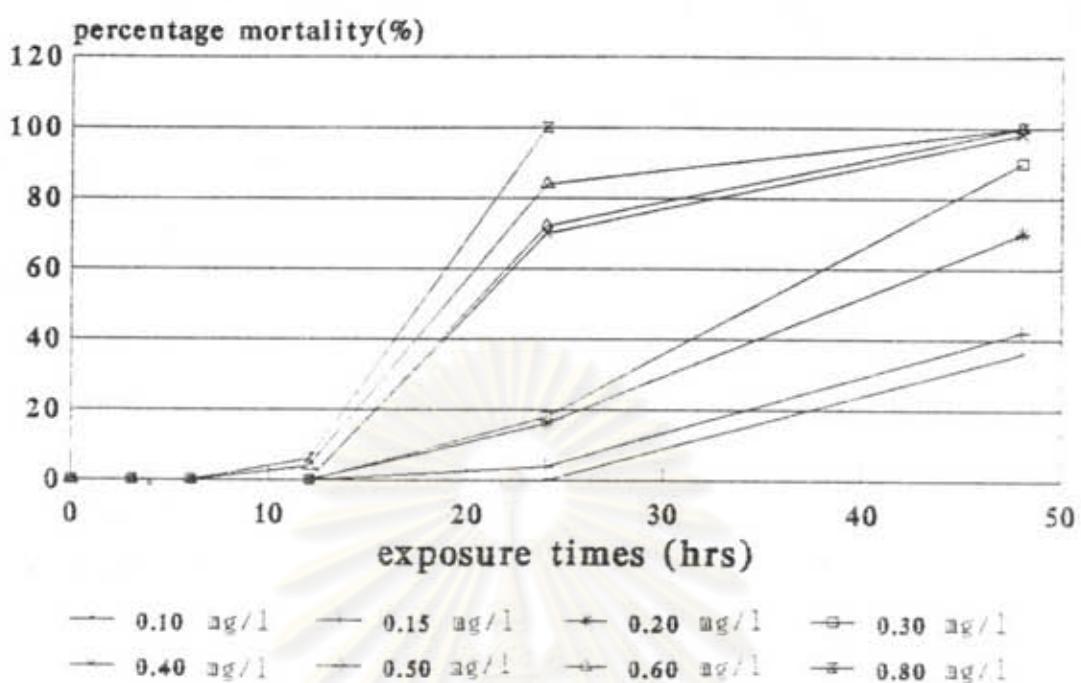
ตารางที่ 4.3 ผลการทดลองพิชัยเฉลิมพลังของค่าปรับเพศกมต่อไร่น้ำแข็งในช่วงเวลา 48 ชั่วโมง

ความเรื้อรัง (mg/l)	จำนวน ไร่น้ำแข็ง (ตัว)	จำนวนและเปอร์เซนต์การลดค่าปรับเพศกมต่อไร่น้ำแข็งในระยะเวลาต่างๆ					
		3 สัป. จำนวน %	6 สัป. จำนวน %	12 สัป. จำนวน %	24 สัป. จำนวน %	48 สัป. จำนวน %	
		จำนวน %	จำนวน %	จำนวน %	จำนวน %	จำนวน %	
5.0	50	26 52	31 62	40 80	50 100	50 100	
4.0	50	17 34	29 58	32 64	49 98	50 100	
3.0	50	13 26	16 32	22 44	46 92	50 100	
2.0	50	9 18	14 28	20 40	40 80	50 100	
1.0	50	7 14	9 18	12 24	32 64	47 94	
0.8	50	0 0	0 0	0 0	20 40	47 94	
0.6	50	0 0	0 0	0 0	15 30	41 82	
0.4	50	0 0	0 0	0 0	8 16	23 46	
0.2	50	0 0	0 0	0 0	2 4	3 6	
0.1	50	0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	
0 (กลมควบคุม)	50	0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	
LC ₅₀ (mg/l) ค่าแนวโน้มที่ ไปรนกรม SpSS-X		-	3.77	2.59	0.89	0.40	
ความเสื่อม 95 เปอร์เซนต์		-	3.07-5.16	2.12-3.14	0.78-1.01	0.36-0.44	

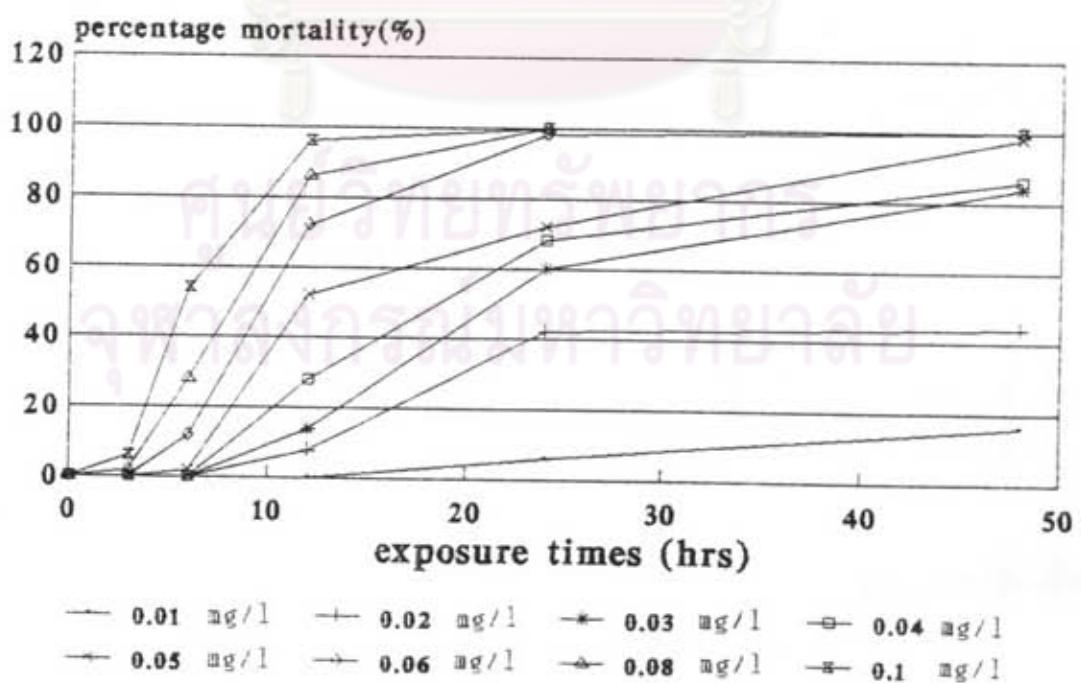

รูปที่ 4.3 ระดับความเสี่ยงขั้นของเชิงค่าดัชนีเพื่อกำกับไว้น้ำแขงคง 50 เปอร์เซ็นต์

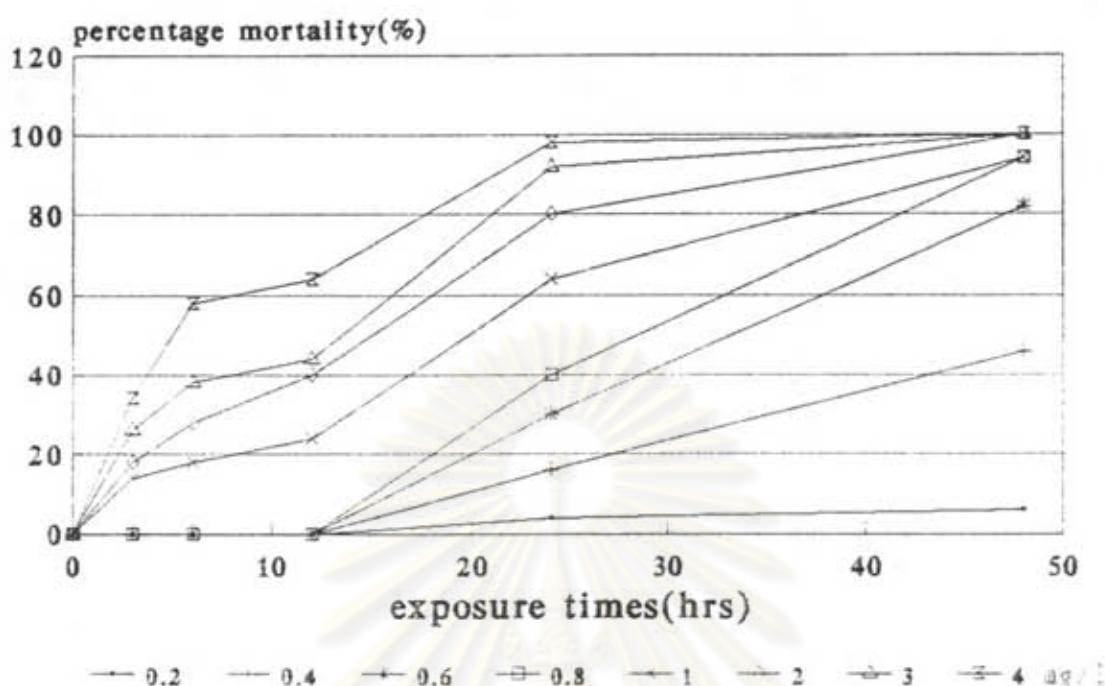
ผลจากการทดลอง ความเป็นพิษเดือนของโถหะหนักทั้ง 3 ชนิดที่มีต่อไว้น้ำแขงพบว่า ไว้น้ำแขงในชุดควบคุมไม่มีการตายเกิดขึ้นเลย ส่วนในชุดทดลองพบว่า เปอร์เซ็นต์การตายของไว้น้ำแขงจะสูงขึ้น ความความเสี่ยงขั้นของสารละลายน้ำแขง และระยะเวลาที่เพิ่มขึ้น ดังจะเห็นได้จากการแสดงผลของการตายของไว้น้ำแขง (mortality curve) (รูปที่ 4.4-4.6) ซึ่งเป็นความล้มเหลวที่ระบุว่างเปอร์เซ็นต์การตายของไว้น้ำแขงที่ระยะเวลาต่างๆ กับระดับความเสี่ยงของสารละลายน้ำแขงแต่ละชนิด รวมทั้งเส้นโค้งแสดงความเป็นพิษ (toxicity curve) ของสารละลายน้ำแขงทั้ง 3 ชนิด ที่มีต่อไว้น้ำแขง (รูปที่ 4.7) ซึ่งแสดงความล้มเหลวที่ระบุว่างค่า LC_{50} ของสารละลายน้ำแขงแต่ละชนิดที่ระยะเวลาต่างๆ กับความเสี่ยงขั้นของสารละลายน้ำแขง

รูปที่ 4.4 เปอර์เซนต์การตายสัตว์ทดลองในน้ำแข็งในสารละลายน้ำมันเมืองในเครื่อง

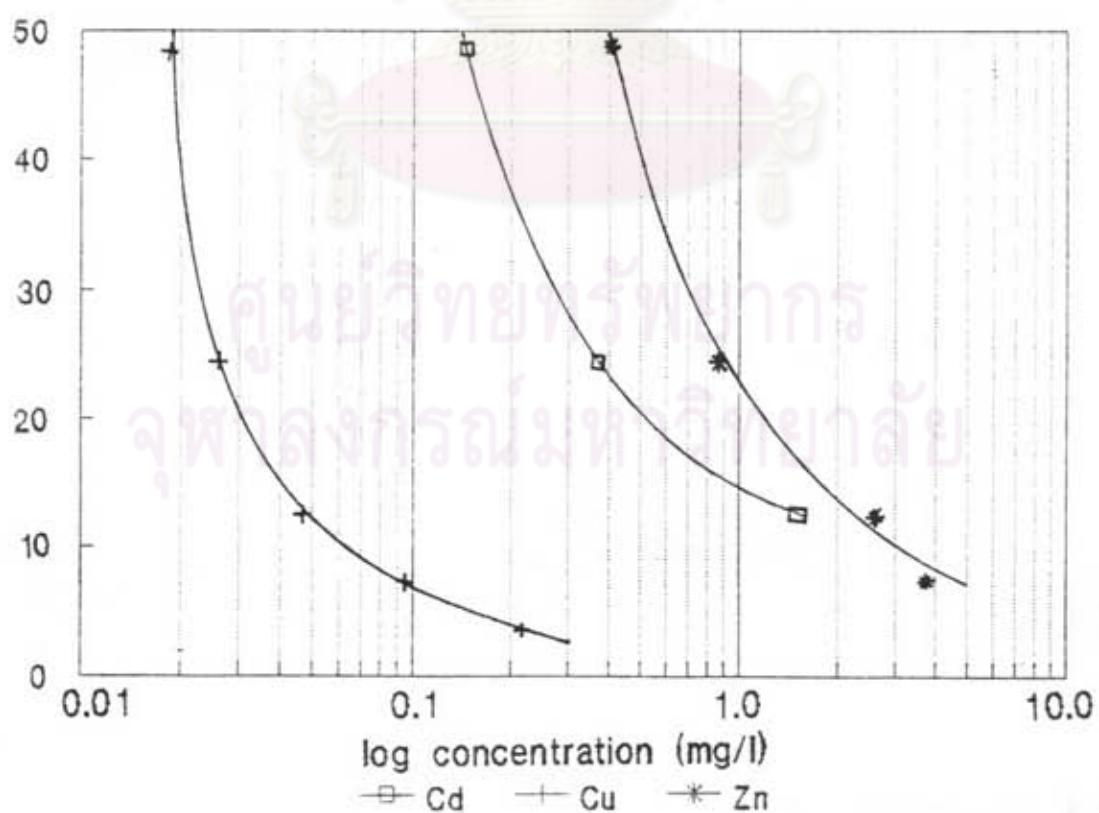

รูปที่ 4.5 เปอර์เซนต์การตายสัตว์ทดลองในน้ำแข็งในสารละลายน้ำมันเมืองในเครื่องชั่วคราว

รูปที่ 4.6 เบื้องรีเซนต์การคายถ่ายสัมบูรณ์ไวน้ำแข็งในสารละจาระชิงค์ชิลเพล

ระยะเวลาทำการทดสอบ (ชั่วโมง)

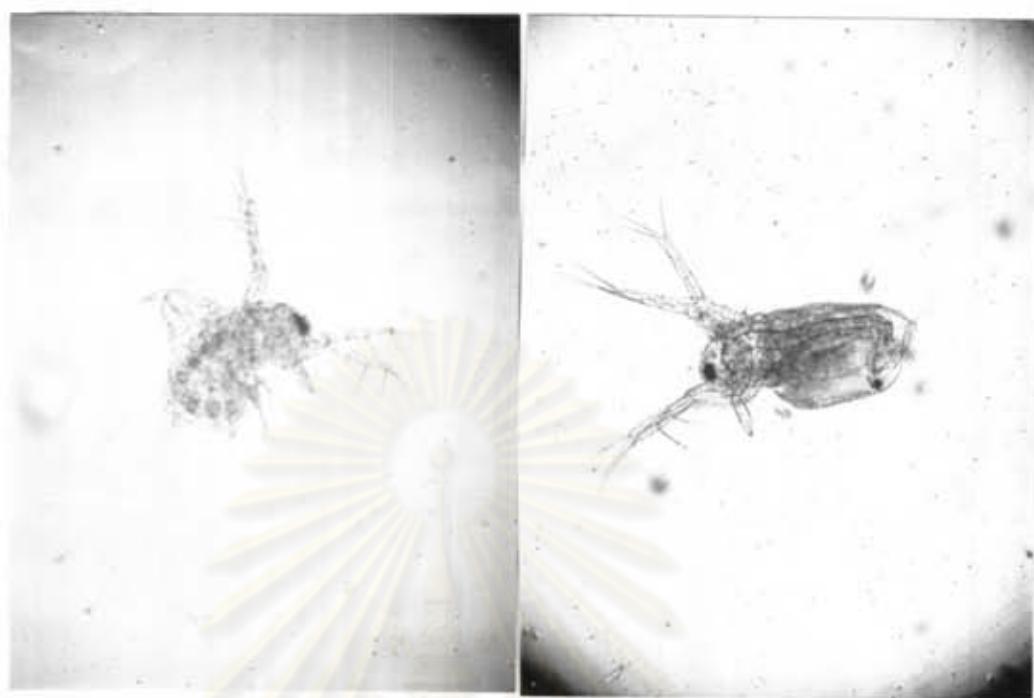
รูปที่ 4.7 เส้นโค้งแสดงความเป็นพิษของสารละจาระโลหะหนักทั้ง 3 ชนิด ที่มีต่อไวน้ำแข็ง

1.4 ผลกระทบของสารละลายน้ำหนักต่อบุคคลกรรมของไวรัสแต่ง

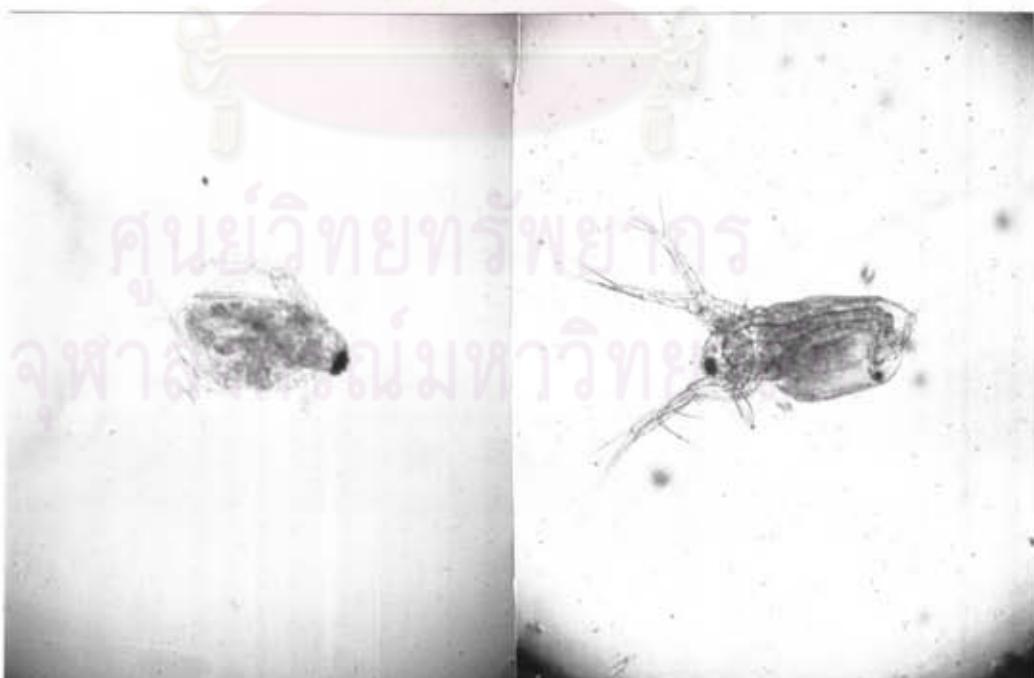
ไวรัสแต่งที่ได้รับพิษของสารละลายน้ำหนักต่อบุคคลกรรมความเข้มข้นค่าๆ กัน เนื่องจากกับกลุ่มควบคุม จะมีลักษณะของการตอบสนองที่คล้ายคลึงกัน คือ ไวรัสแต่งจะตอบสนองต่อสารละลายน้ำหนักที่มีความเข้มข้นสูง มากกว่าสารละลายน้ำหนักที่มีความเข้มข้นค่าๆ กัน เนื่องจากลักษณะเป็นพบร้า ไวรัสแต่งจะมีอาการกระวนกระวาย และว่าอน้ำหนุนไปรอบๆ ภายนอกเฉพาะในสารละลายน้ำหนักเปอร์เซ็นต์เพด ในบางครั้งจะว่าอน้ำหนุนลงกระหางผิวน้ำกับภายนอกภายนอก จังหวะการเคลื่อนไหวและหายใจในช่วงระยะเวลาหนึ่ง หลังจากนั้นจะเคลื่อนไหวช้าลง เสียงการหายใจ และการตอบสนองต่อแสงน้อยลง ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาประมาณ 4-6 ชั่วโมงต่อมา ซึ่งไวรัสแต่งในสารละลายน้ำหนักต่อและลักษณะเดียวกันจะหายใจอย่างต่อเนื่องและเร็วๆ ไปอยู่บริเวณภายนอก 30 ที่ลักษณะอยู่บริเวณผิวน้ำของสารละลายน้ำหนัก เมื่อเวลาจุดลักษณะของไวรัสแต่งที่คล้ายคลึงจุดกรรณ์ พบร้าไวรัสแต่งในสุดคล่องตัวอยู่ในสารละลายน้ำหนักที่มีความเข้มข้นสูง จะมีการออกตัวของเปลือกหุ้มตัว และมีลักษณะบิดเบี้ยวผิดรูปร่าง โดยเฉพาะในสารละลายน้ำหนักต่อและลักษณะเดียวกัน (รูปที่ 4.8-4.10) ลักษณะของไวรัสแต่งนี้ลักษณะ มองเห็นอวัยวะภายในในชั้นใน และในระหว่างการทดลอง พบร้าไวรัสแต่งจะลอกคราบหลังจากใส่ไวรัสแต่งลงไปในสารละลายน้ำหนัก ประมาณ 24 ชั่วโมง

1.5 การทดสอบของสารละลายน้ำหนัก

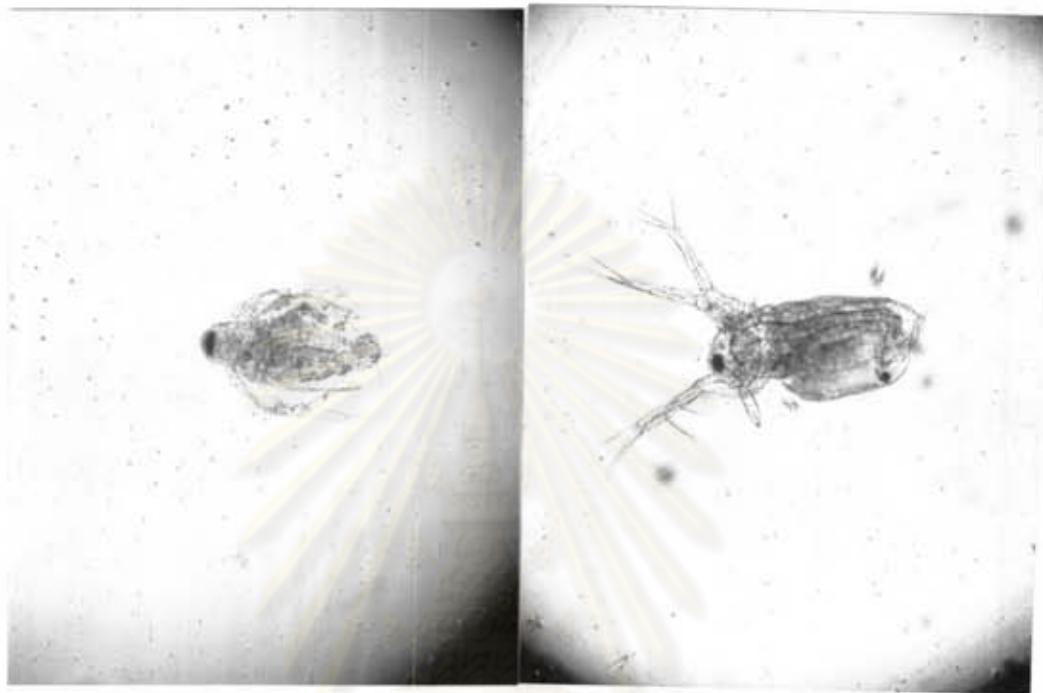
พบว่า สารละลายน้ำหนักต่อบุคคลกรรม 3 ชนิด ที่ใช้ทดลองมีทดสอบเกิดขึ้นแล้วน้อย แต่ในสารละลายน้ำหนักต่อและลักษณะเดียวกัน เป็นผ้าบริเวณผิวน้ำของสารละลายน้ำหนัก ส่วนในสารละลายน้ำหนักต่อและลักษณะเดียวกัน เป็นลักษณะเดียวกันเป็นแบบน้ำและออกตัวอยู่ในสารละลายน้ำหนักต่อและลักษณะเดียวกัน และมีลักษณะ ลักษณะของไวรัสแต่งที่คล่องตัวไม่พบร้าไวรัสแต่งมากนัก แต่ทดสอบจะมีลักษณะเป็นคล่องตัวและลักษณะเดียวกัน (ตารางที่ 4.4) แต่ระหว่างทดลองก็ได้มีการเปลี่ยนสารละลายน้ำหนักต่อ 24 ชั่วโมง เพื่อวัดความสามารถในการเข้าขึ้นของสารละลายน้ำหนักให้คงที่

รูปที่ 4.8 ลักษณะของไวน้ำดองในสารละลายน้ำยาดเนื่องในเครื่องและกลุ่มควบคุม (40x)

รูปที่ 4.9 ลักษณะของไวน้ำดองในสารละลายน้ำยาดองเปื้องรักษาเพื่อการอนุรักษ์และกลุ่มควบคุม (40x)

รูปที่ 4.10 ลักษณะของไวน้ำดองในสารละลายน้ำที่ใช้กุดล่องและกลุ่มควบคุม (40x)

1.6 การเปลี่ยนแปลงของคุณภาพน้ำที่ใช้กุดล่อง

ผลการวิเคราะห์คุณภาพน้ำที่ใช้ในการกุดล่องพบว่า คุณภาพน้ำที่ใช้กุดล่องและหลังการกุดล่องมีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย โดยที่ว่าปัจมีค่าไกล์เคียงกันเพื่อเทียบกับชุดควบคุม คือ อุณหภูมิ, pH, ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (DO), ความกรดด่าง และความเป็นด่าง จะมีค่าไกล์เคียงกัน ซึ่งเป็นส่วนที่ยอมรับได้ จึงไม่มีผลกระทบต่อสัตว์กุดล่อง และรายหัวงานการกุดล่องก็มีการเปลี่ยนสารละลายน้ำหนักใหม่ เพื่อควบคุมคุณภาพน้ำไม่ให้เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากการขับถ่ายของเสียจากสัตว์กุดล่อง (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.4 ผลของการเปลี่ยนค่าความกรดด่างและลักษณะการทดลองของสารละลายน้ำหนัก เมื่อเวลาผ่านไป 48 ชั่วโมง

สารละลายน้ำหนัก	ปริมาณและลักษณะของทดลอง	เปลี่ยนค่าความกรดด่างของสารละลายน้ำหนักเมื่อเวลาผ่านไป 48 ชั่วโมง (เปลี่ยนตัว)
น้ำดื่มในเครื่อง	น้ำดื่มน้ำเป็นผ้ากันเปื้อนสารละลายน้ำ	10
คลอร์เจลล์เพลท	น้ำดื่มน้ำลักษณะเบา หวานอม ปริมาณ เด็กสอง	11
ชีสช็อกเพลท	น้ำดื่มน้ำมากจึง สีขาว	5

ตารางที่ 4.5 คุณภาพน้ำที่ใช้ในการห่วงต่ำภารกิจ

พารามิเตอร์	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
ความเป็นกรด-ด่าง (pH)	6.9-7.2	6.9-7.1
ปริมาณออกซิเจนละลายน้ำ (mg/l)	5.6-6.8	5.4-6.6
อุณหภูมิ ($^{\circ}\text{C}$)	27.3-28.4	27.3-28.4
ความกรดด่างรวม (mg/l as CaCO_3)	100-102	95-104
ความเป็นด่าง (alkalinity)	100-102	95-104

2. ผลการศึกษาพัฒนาร่องเรียนบล็อก

การทดสอบหาความเป็นพิชารงเจือบพันของสารละลายน้ำและเม็ดเมี่ยมในเครื่อง อบปีเบอร์ ช้อฟเฟ่ต์ และชิงค์ช้อฟเฟ่ต์ โดยการนับจำนวนกลุ่มของไวรัสแลง จำนวนครั้งที่มีการสืบพันธุ์แบบไม่คำศัพท์ ถูกหดลงไวรัสแลง และขนาดร่างกายของไวรัสแลง ในสุดความคุณและสุดทดลองผลลัพธ์ทั่วไป แล้วน้ำข้อมูลที่ได้มามาค่าความผิด MATC โดยวิธีของ Biesinger และ Christensen (1972) และวิเคราะห์ความแอกค่าของชนิดว่าสุดทดลองและสุดความคุณค่าของ Duncan Multiple Range Test ซึ่งแสดงไว้ในภาคผนวก ๓

2.1 ผู้ตรวจสอบบัญชีของแต่ละหน่วยงานในส่วนราชการต่อไปนี้ดัง

2.1.1 การเจริญเติบโตและรับร่วงลักษณะ

ผลการสังเกตไว้น้ำแข็งในสารละลายน้ำมันในเครื่อง ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยกล้องสองตาและกล้องจุลทรรศน์ ไม่สามารถสังเกตกลุ่มน้ำแข็งต่างกัน ระหว่างไว้น้ำแข็งในสารละลายน้ำมันขึ้นต่างๆ และชุดควบคุมในแต่ละรุ่นได้ (รูปที่ 4.11) และเมื่อนำมาวัด ความกว้างของหัวบวบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยมีขนาดความกว้างเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.18-1.23 มิลลิเมตร ดังตารางที่ 4.6 แม้ว่าไว้น้ำแข็งจะให้ลูกกรุนแรก เมื่อวันที่ 29 มกราคม 60-72 ชั่วโมงโดยยกไว้น้ำแข็งจะมีขนาดประมาณ 0.6-0.9 มิลลิเมตร

2.1.2 การลีบพันธุ์ของไวน์แดง

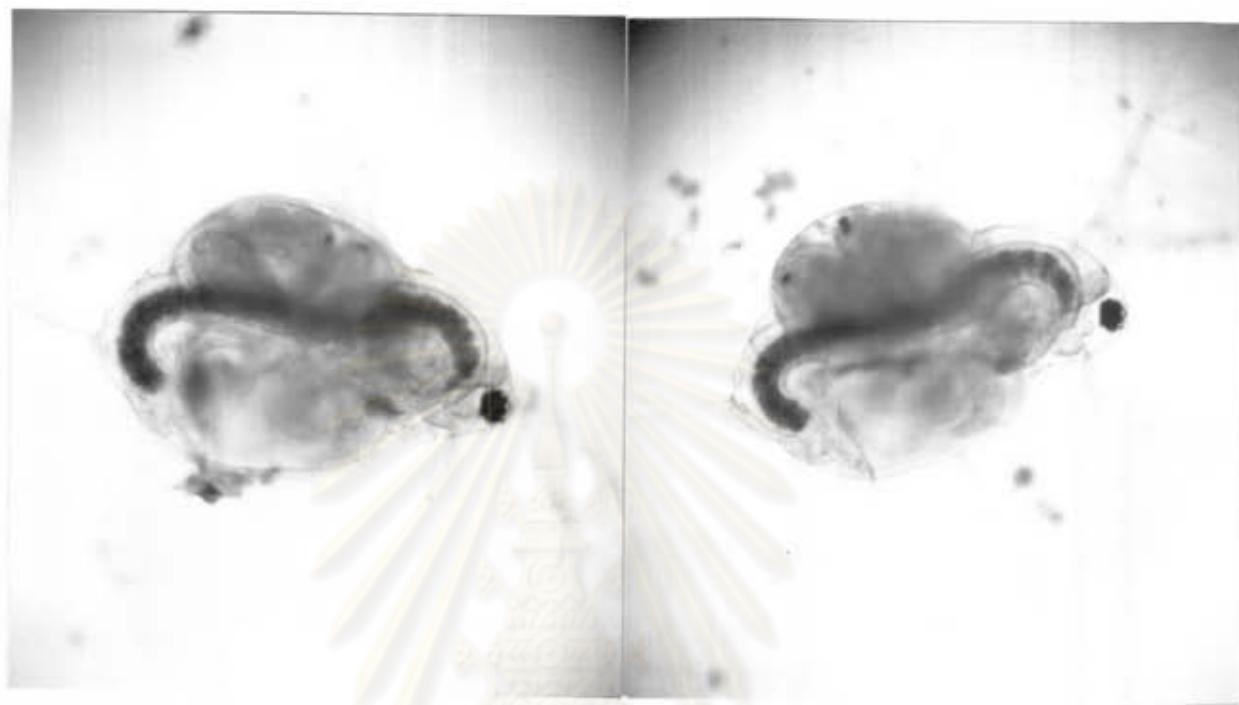
จากการศึกษาพบว่า ลูกไวน้ำแดงในรุ่นที่ 1 (F_1) ถึงรุ่นที่ 5 (F_5) ที่นำมาทดลองจะมีการสืบพันธุ์แบบไม่อ้าศัยเพศ 100 เปอร์เซ็นต์ ในทุกราชบัลความเข้มข้นของสารละลายกลดลงและกลั่นควบคุม โดยไวน้ำแดงที่ทำการทดลองส่วนใหญ่ใช้เวลาในการเจริญเติบโตตั้งแต่ฟักตัวจนเริ่มเกิดการสืบพันธุ์แบบไม่อ้าศัยเห็นครั้งแรกเมื่อมีอายุประมาณ 48-60 ชั่วโมง และจะทำการ parthenogenesis ครั้งแรกเมื่อมีอายุประมาณ 60-72 ชั่วโมง เฉลี่ยวันละ 1 ครั้งจนกระทั่งตาย โดยไวน้ำแดงจะลอกคราบก่อนลอกหัวparthenogenesis ทุกครั้ง จากการทดลองพบว่าจำนวนลอกเฉลี่ยของไวน้ำแดงในรุ่น F_1 ในกลั่นควบคุมและกลั่นทดลองที่ราชบัลความเข้มข้น 0.014,

0.024 และ 0.036 มิลลิกรัมต่อลิตร มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยจะได้ผลเฉลี่ย 58.33, 53.73, 50.60 และ 47.33 ตัว ความจำเพาะ ส่วนในรุ่น F_2 , F_3 , F_4 และ F_5 ที่ระดับความเข้มข้นของแอดเดปเมื่อ 0.024 และ 0.036 มิลลิกรัมต่อลิตร ก็ให้จำนวนลูกเฉลี่ยน้อยกว่ากลุ่มควบคุมอย่างนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ทั้งสิ้น เมื่อเปรียบเทียบจำนวนลูกเฉลี่ยในแต่ละรุ่นตามระดับความเข้มข้นต่างๆ พบว่าในกลุ่มควบคุมจะมีจำนวนลูกเฉลี่ยในรุ่น F_2 มากกว่ารุ่น F_1 , F_4 และ F_5 อ่อนกว่านี้อยู่ที่ระดับ 0.05 ส่วนในระดับความเข้มข้น 0.014, 0.024 และ 0.034 มิลลิกรัมต่อลิตร พบว่า จำนวนลูกเฉลี่ยในรุ่น F_1 , F_2 , F_3 , F_4 และ F_5 ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ทั้งสิ้น ยกเว้นในรุ่น F_2 ของกลุ่มทดสอบที่ระดับความเข้มข้นของแอดเดปเมื่อ 0.036 มิลลิกรัมต่อลิตร ที่มีจำนวนลูกเฉลี่ยน้อยกว่ารุ่นอื่นๆ อ่อนกว่ามันอยู่ทางสถิติ ลังแซดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.6 ผลของการทดสอบเมื่อในเครื่องต่อขนาดเฉลี่ยของไวน้ำแดง 1 ตัวในแต่ละรุ่น

ความเข้มข้นของ แอดเดป (mg/l)	จำนวน (ตัว)	ขนาดต่อขนาดไวน้ำแดง 1 ตัว ในแต่ละรุ่น (ลังแซดง)				
		F_1	F_2	F_3	F_4	F_5
0.036	15	1.19 ± 0.07	1.20 ± 0.06	1.19 ± 0.10	1.24 ± 0.03	1.22 ± 0.07
0.024	15	1.23 ± 0.06	1.22 ± 0.06	1.23 ± 0.02	1.21 ± 0.07	1.23 ± 0.06
0.014	15	1.22 ± 0.06	1.23 ± 0.04	1.22 ± 0.07	1.23 ± 0.07	1.24 ± 0.04
0 (control)	15	1.18 ± 0.09	1.18 ± 0.08	1.20 ± 0.06	1.22 ± 0.06	1.23 ± 0.04

หมายเหตุ ไม่มีความแตกต่างกันของขนาดเฉลี่ยของไวน้ำแดงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

รูปที่ 4.11 ลักษณะของแม่น้ำเดดงในสาระกายเนื้อเมื่อมีความเร็วและกลุ่มควบคุม (40x)

เมื่อพิจารณาจำนวนครั้งเฉลี่ยของการสืบพันธุ์แบบไม่อ้าศัยเพื่อของไวน้ำเดดง จะเห็นว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่าจำนวนครั้งเฉลี่ยของการสืบพันธุ์แบบไม่อ้าศัยเพื่อของไวน้ำเดดง มีแนวโน้มที่จะลดลงตามระดับความเข้มข้นของโภพะหนักที่เพิ่มขึ้นกู่กัน. เมื่อทดสอบทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05. พบว่าจำนวนครั้งเฉลี่ยของการสืบพันธุ์แบบไม่อ้าศัยเพื่อของไวน้ำเดดง ในรุ่น F_1 ของระดับความเข้มข้น 0.036 มีผลลัพธ์ต่ออัตรา มีความแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีค่าเท่ากับ 4.33 และ 4.93 ครั้ง ตามลำดับ ซึ่งในรุ่น F_2 , F_3 , F_4 และ F_5 ที่ทดลองแล้วกัน (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.7 ผลของสารละอุณหภูมิเมื่อนำไปทดสอบค่าจำนวนลูกเจลีซของไวน์แดง 1 ตัว ในแต่ละรุ่น (ตัว)

สารละอุณหภูมิ °C	ไวน์ตัวอย่าง	จำนวนลูกเจลีซของไวน์แดง 1 ตัว ในแต่ละรุ่น (ตัว) ($\bar{x} \pm SD$)					
		(mg/l)	(ตัว)	F ₁	F ₂	F ₃	F ₄
0.036	15	"47.33 ± 6.30"	"32.46 ± 2.77"	"44.93 ± 5.06"	"46.80 ± 2.84"	"48.33 ± 5.89"	
0.024	15	"50.60 ± 4.22"	"46.80 ± 6.22"	"47.27 ± 5.93"	"50.93 ± 5.44"	"51.73 ± 6.71"	
0.014	15	"53.73 ± 6.19"	"49.86 ± 4.89"	"53.93 ± 6.67"	"52.53 ± 3.06"	"54.33 ± 6.13"	
0 (kontrol)	15	"58.33 ± 4.53"	"52.27 ± 6.38"	"55.86 ± 5.35"	"59.73 ± 3.84"	"59.86 ± 7.55"	

หมายเหตุ ตัวอักษรที่มีชื่อตัวเดียวกันในแนวนี้ หมายความว่า ไม่มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีชื่อตัวเดียวกันในแนวนี้ หมายความว่า มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีชื่อตัวเดียวกันในแนวนอน หมายความว่า ค่าเฉลี่ยนี้ไม่มีความแตกต่างจาก a และ b ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตัวอักษรที่มีชื่อตัวเดียวกันในแนวนอน หมายความว่า ไม่มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีชื่อตัวเดียวกันในแนวนอน หมายความว่า มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีชื่อตัวเดียวกันในแนวนอน หมายความว่า ค่าเฉลี่ยนี้ไม่มีความแตกต่างจาก a และ b ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.8 ผลของสารละลายน้ำในเครื่องต่อจำนวนครั้งของการสืบพันธุ์แบบไม่อัศัยเสด
ลงไว้น้ำดอง 1 ตัว ในแต่ละวัน (ค้าง)

ความเข้มข้นของสารละลายน้ำ (mg/l)	จำนวนตัว (ตัว)	จำนวนครั้งของการสืบพันธุ์แบบไม่อัศัยเสดลงไว้น้ำดอง 1 ตัว ในแต่ละวัน (ค้าง)				
		F_1	F_2	F_3	F_4	F_5
0.036	15	4.33 ± 0.72^a	3.46 ± 0.52^b	4.26 ± 0.46^a	4.53 ± 0.52^a	4.40 ± 0.83^a
0.024	15	4.80 ± 0.56^a	4.80 ± 0.41^a	4.27 ± 0.45^b	4.40 ± 0.50^a	4.73 ± 0.46^a
0.014	15	4.66 ± 0.61^{ab}	4.87 ± 0.35^{ab}	5.20 ± 0.41^b	4.67 ± 0.48^a	5.13 ± 0.51^{ab}
0 (น้ำดอง)	15	4.93 ± 0.25^{ab}	4.73 ± 0.45^a	4.87 ± 0.35^a	5.13 ± 0.35^b	5.20 ± 0.41^b

หมายเหตุ ตัวอักษรที่มีชี้อยู่ถ้าเหมือนกันในแนวตั้ง หมายความว่า ไม่มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีชี้อยู่ถ้าแยกต่างกันในแนวตั้ง หมายความว่า มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีชี้อยู่ถ้า เท่า ab หมายความว่า ค่าเฉลี่ยนี้ไม่มีความแตกต่างจาก a และ b ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตัวอักษรที่มีชี้อยู่ถ้าเหมือนกันในแนวนอน หมายความว่า ไม่มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

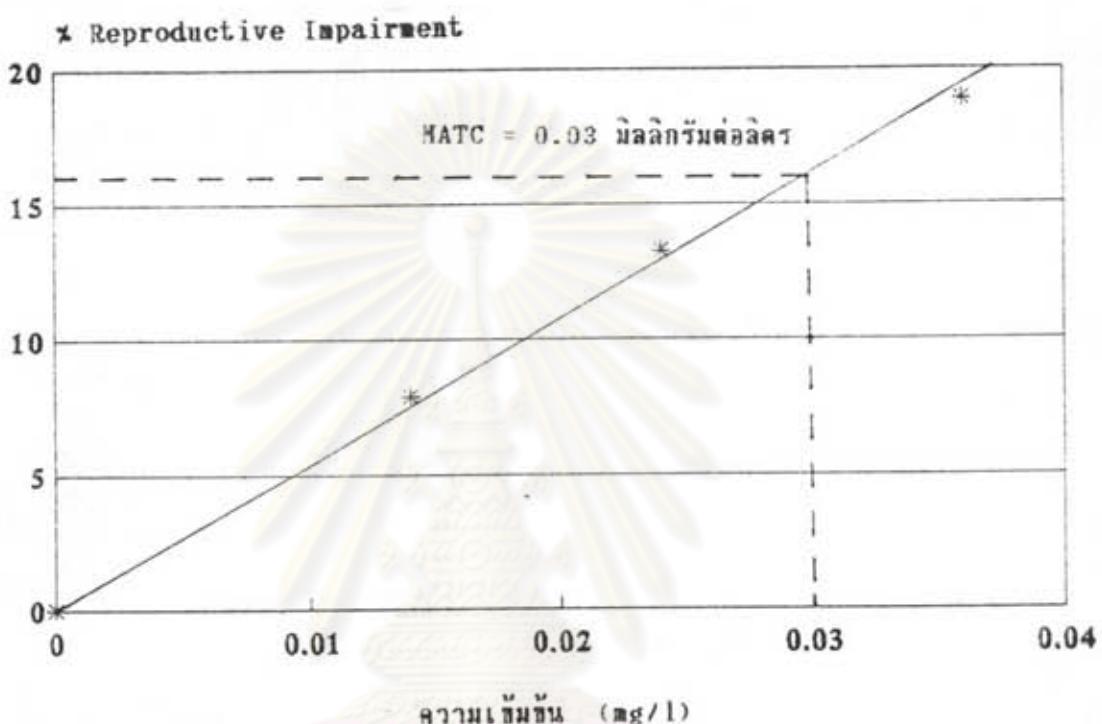
ตัวอักษรที่มีชี้อยู่ถ้าแยกต่างกันในแนวนอน หมายความว่า มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีชี้อยู่ 2 ตัว เช่น ab หมายความว่า ค่าเฉลี่ยนี้ไม่มีความแตกต่างจาก a และ b ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อนำจำนวนลูกเฉลี่ยของໄรน้ำแคงในรุ่น F₁ กับระดับความเสี่ยงต่อสัตว์ ของสาระลักษณะและเนื้อมีอ่อนในເຄາມ มาวิเคราะห์หาค่าระดับความเสี่ยงของสาระลักษณะและเนื้อมีอ่อนในເຄາມ ที่ทำให้จำนวนลูกໄรน้ำแคงลดลงร้อยละ 16 เมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม (16% reproductive impairment) ดังผลในตารางที่ 4.9 ซึ่งเป็นระดับความเสี่ยงสูงสุดของผลกระทบเนื้อมีอ่อนให้มีในสภาพแวดล้อมที่ໄรน้ำแคงอาศัยอยู่ได้โดยไม่เป็นอันตราย ตามวิธีของ Biesinger และ Christensen (1972) พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.03 พิลลิกرامต่อลิตร (รูปที่ 4.12)

ตารางที่ 4.9 ผลของสาระลักษณะและเนื้อมีอ่อนในເຄາມต่อจำนวนลูกเฉลี่ยของໄรน้ำแคงรุ่น F₁ และเปอร์เซนต์ของจำนวนลูกໄรน้ำแคงที่ลดลงเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม

ความเสี่ยง (mg/l)	ໄรน้ำแคง (ตัว)	จำนวนลูกเฉลี่ยของ ໄรน้ำแคง 1 ตัว (ตัว)	% Reproductive Impairment (%)
0.036	15	47.33	18.85
0.024	15	50.60	13.25
0.014	15	53.73	7.88
0 (กลุ่มควบคุม)	15	58.33	0.00

รูปที่ 4.12 ระดับความเข้มข้นของแมกนีเซียมในเลือดที่ยอมให้มีได้ในแหล่งน้ำ โดยไม่เป็นอันตรายต่อไข้น้ำแอง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.1.3 อายุของไข้น้ำแอง

อายุของไข้น้ำแองในสาระค่าแมกนีเซียมในเลือดในวัย F_1 พบว่าอายุเฉลี่ยของไข้น้ำแองในกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลองที่ระดับความเข้มข้น 0.014 นิลลิกรัมต่อลิตร มีค่าเท่ากับ 8.73 และ 8.67 วัน ตามลำดับ ซึ่งไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และที่ระดับความเข้มข้น 0.036 นิลลิกรัมต่อลิตร ไข้น้ำแองมีอายุเฉลี่ยมากกว่าระดับความเข้มข้น 0.014 นิลลิกรัมต่อลิตร และกลุ่มควบคุมในทั้งสอง ตั้งแต่สูงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 พลังของสารละอุณหก庹เมื่อมีในเครื่องต่ออายุเฉลี่ยของไวน้ำดอง 1 ตัว
ในแต่ละวัน (วัน)

ความเข้มข้นของสาร ละอุณหก庹 (mg/l)	วันที่ ทดสอบ	ค่าเฉลี่ยของไวน้ำดอง 1 ตัว ในแต่ละวัน (วัน) $(\bar{x} \pm SD)$					
		F ₁	F ₂	F ₃	F ₄	F ₅	
0.036	15	8.13 ± 0.52^a	7.40 ± 0.50^b	8.26 ± 0.46^a	8.53 ± 0.52^a	8.40 ± 0.63^a	
0.024	15	8.66 ± 0.49^a	8.53 ± 0.52^{ab}	8.27 ± 0.45^b	8.33 ± 0.49^b	8.73 ± 0.11^a	
0.014	15	8.67 ± 0.48^a	8.80 ± 0.41^a	8.80 ± 0.41^a	8.67 ± 0.48^a	8.93 ± 0.06^a	
0 (น้ำดื่มบริโภค)	15	8.73 ± 0.45^{ab}	8.53 ± 0.51^b	8.86 ± 0.35^a	8.86 ± 0.35^a	9.00 ± 0.00^a	

หมายเหตุ ตัวอักษรที่มีชื่อยื้อถ้าเหมือนกันในแนวตั้ง หมายความว่า ไม่มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีชื่อยื้อถ้าแยกต่างกันในแนวตั้ง หมายความว่า มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีชื่อยื้อถ้าเหมือนกันในแนวนอน หมายความว่า ค่าเฉลี่ยนี้ไม่มีความแตกต่างจาก a และ b ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตัวอักษรที่มีชื่อยื้อถ้าเหมือนกันในแนวนอน หมายความว่า ไม่มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

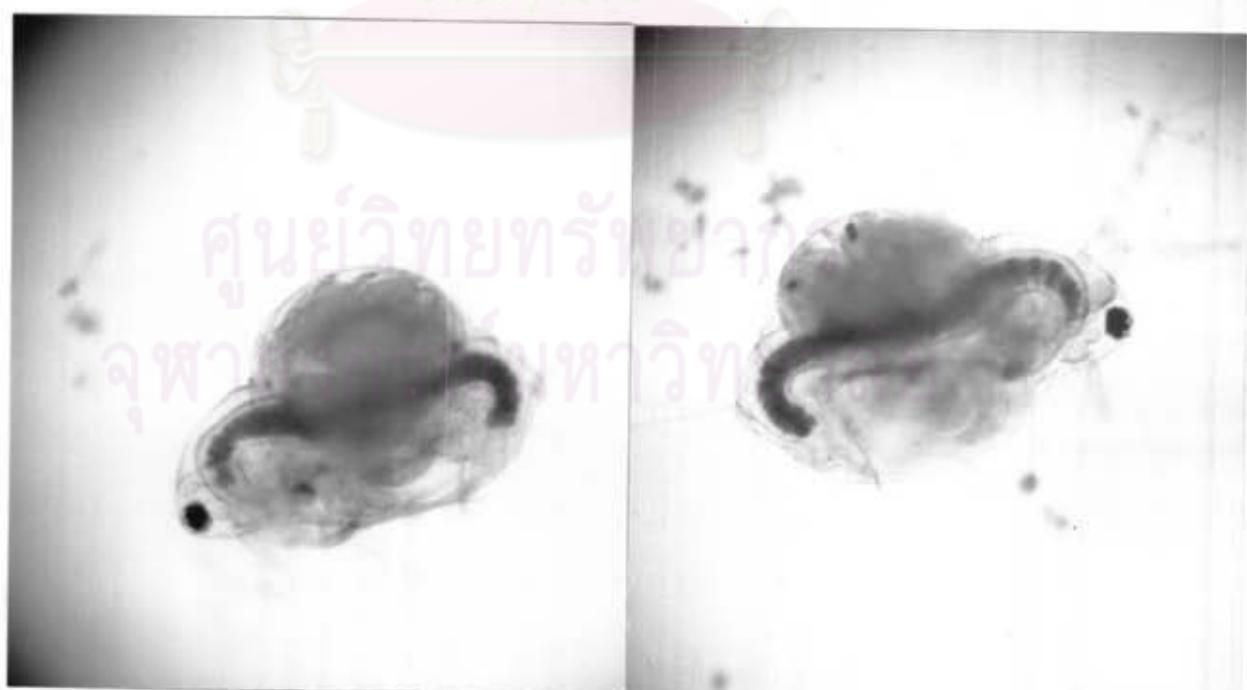
ตัวอักษรที่มีชื่อยื้อถ้าแยกต่างกันในแนวนอน หมายความว่า มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีชื่อยื้อถ้า 2 ตัว เช่น ab หมายความว่า ค่าเฉลี่ยนี้ไม่มีความแตกต่างจาก a และ b ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2.2 ห้องเรียนและกลุ่มทดลองของศบปปเปอร์ชลเพ็ตต่อไวน้ำแดง

2.2.1 การเจริญเติบโตและร่างกายของ

ผลการสังเกตไวน้ำแดง ในสารละลายน้ำของศบปปเปอร์ชลเพ็ต ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ตัวอย่างส่องไฟและกล้องจุลทรรศน์ ไม่สามารถสังเกตลักษณะที่แตกต่างกันได้ (รูปที่ 4.13) เมื่อนำมาวัดขนาดความกว้าง พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยมีขนาดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.18-1.23 มิลลิเมตร ดังในตารางที่ 4.11 ณ ไวน้ำแดงรุ่นแรกจะทำ parthenogenesis ครั้งแรก (F_1) เมื่อมีอายุประมาณ 60-72 ชั่วโมง โดยลูกไวน้ำแดงจะมีขนาด 0.6-0.9 มิลลิเมตร จากการสังเกตพบว่า ไวน้ำแดงจะมีการเจริญเติบโตตั้งแต่เกิดจนมีอายุประมาณ 120 ชั่วโมง หรือหลังจากเกิด parthenogenesis แล้วประมาณ 2 ครั้ง หลังจากนั้นจะมีการเจริญเติบโตช้ามาก เมื่อวัดขนาดของไวน้ำแดงหลังจากทำ parthenogenesis ครั้งที่ 1 พบ กลุ่มทดลองเทียบกับกลุ่มควบคุมที่รักษาระดับน้ำสำอาง 0.05 พบว่า มีขนาดเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ในระหว่างการศึกษา พบว่า ไวน้ำแดงจะมีพฤติกรรมเกี่ยวกับการลอกคราบและการไขกล้าม เหมือนกับในสารละลายน้ำเมื่อ 1 ถึง 2 ชั่วโมง

กลุ่มทดลอง

กลุ่มควบคุม

รูปที่ 4.13 ลักษณะของแม่ไวน้ำแดงในสารละลายน้ำของศบปปเปอร์ชลเพ็ตและกลุ่มควบคุม (40x)

ตารางที่ 4.11 พลังของสารละลายคือเปอร์ซิลไฟฟ์ต่อขนาดเฉลี่ยของไวน้ำแคง 1 ตัว
ในแต่ละรุ่น (มิลลิเมตร)

ขนาดเม็ดหินทราย (μm)	จำนวน (ตัว)	ขนาดเม็ดหินทราย 1 ตัว ในแต่ละรุ่น (มิลลิเมตร) ($\bar{x} \pm SD$)				
		F ₁	F ₂	F ₃	F ₄	F ₅
0.005	15	1.21 ± 0.07	1.20 ± 0.07	1.22 ± 0.06	1.18 ± 0.10	1.23 ± 0.04
0.003	15	1.23 ± 0.04	1.22 ± 0.04	1.23 ± 0.04	1.21 ± 0.07	1.23 ± 0.04
0.002	15	1.18 ± 0.08	1.19 ± 0.07	1.22 ± 0.06	1.23 ± 0.04	1.22 ± 0.07
0 (ไม่มีหินทราย)	15	1.18 ± 0.09	1.18 ± 0.08	1.20 ± 0.06	1.22 ± 0.06	1.23 ± 0.04

หมายเหตุ ไม่มีความแตกต่างกันของขนาดเฉลี่ยของไวน้ำแคงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

2.2.2 การสืบพันธุ์ของไวน้ำแคง

พบว่า ลูกไวน้ำแคงในรุ่นที่ 1 (F₁) ถึงรุ่นที่ 5 (F₅) ที่นำมาทดลอง จะมีการสืบพันธุ์แบบไม่อ่อนตัวเนส 100 เปอร์เซ็นต์ ในทุกราดบดความเข้มข้นของสารละลายทดสอบและกลุ่มควบคุมไวน้ำแคงที่ทำการทดสอบส่วนใหญ่ ใช้เวลาการเจริญเติบโตตั้งแต่พักผ่อนเริ่มเกิดการสืบพันธุ์แบบไม่อ่อนตัวเนสครั้งแรกเนื่องมีอายุประมาณ 48-60 ชั่วโมง และจะทำ parthenogenesis ครั้งแรก เมื่อมีอายุประมาณ 60-72 ชั่วโมง เฉลี่วันละ 1 ครั้งจนกระทั่งตาย โดยไวน้ำแคงจะลอกคราบก่อนที่ parthenogenesis ครั้งแรก จากการทดสอบพบว่าจำนวนลูกเฉลี่ยของไวน้ำแคงในรุ่น F₁ ในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดสอบแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งที่ระดับความเข้มข้นของกลุ่มทดสอบสูงขึ้นจะทำให้จำนวนลูกของไวน้ำแคงลดจำนวนลง ในรุ่น F₂ พบว่าจำนวนลูกเฉลี่ย

ของไว้แลงในกลุ่มทดลองมีความแตกต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ แสดงกลุ่มทดลองความเสี่ยงขั้น 0.002 และ 0.003 มิลลิกรัมต่อเดือน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่แตกต่างจากกลุ่มทดลองความเสี่ยงขั้น 0.005 มิลลิกรัมต่อเดือน อย่างมีนัยสำคัญ ในรุ่น F_5 ที่พบว่ามีจำนวนลูกเจี้ยมมากกว่า ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองทุกรอบด้วยความเสี่ยงขั้น อย่างมีนัยสำคัญ และในระหว่างกลุ่มทดลองที่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทั้งสิ้น

เมื่อพิจารณาจำนวนลูกเจี้ยมของกลุ่มควบคุม ในรุ่น F_1 ถึงรุ่น F_5 พบว่า จำนวนลูกในรุ่น F_2 มีความแตกต่างจากรุ่น F_1 , F_4 และ F_5 อย่างมีนัยสำคัญ แต่ไม่แตกต่างกับรุ่น F_3 อย่างมีนัยสำคัญ และในกลุ่มทดลองที่ระดับความเสี่ยงขั้นต่างๆ ในรุ่น F_1 และ F_2 จะมีจำนวนลูกเจี้ยมมากกว่ารุ่น F_5 อย่างมีนัยสำคัญทุกรอบด้วยความเสี่ยงขั้น (ตารางที่ 4.12)

เมื่อพิจารณาจำนวนครั้งของการลืบพันธุ์แบบไม่อาศัยเพศจะพบว่า จำนวนครั้งเฉลี่ยของ การลืบพันธุ์แบบไม่อาศัยเพศลดลง เมื่อระดับความเสี่ยงขั้นของกองแพลงสูงขึ้น โดยในรุ่น F_1 , F_2 , F_3 , F_4 และ F_5 ของกลุ่มทดลองทุกรอบด้วยความเสี่ยงขั้นจะมีจำนวนครั้งของการลืบพันธุ์แบบไม่อาศัยเพศแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นในรุ่น F_5 ที่ระดับความเสี่ยงขั้นของกองแพลง 0.002 มิลลิกรัมต่อเดือน ที่ไม่แตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนจำนวนครั้งเฉลี่ยของการลืบพันธุ์แบบไม่อาศัยเพศของกลุ่มควบคุมในรุ่น F_2 ที่พบว่ามีจำนวนครั้งเฉลี่ยของ การลืบพันธุ์แบบไม่อาศัยเพศน้อยกว่ารุ่น F_1 , F_3 , F_4 และ F_5 แต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กับรุ่น F_1 และ F_3 ส่วนในกลุ่มทดลองทุกรอบด้วยความเสี่ยงขั้นของกองแพลงที่พบว่า จำนวนครั้งเฉลี่ยของการลืบพันธุ์แบบไม่อาศัยเพศในรุ่น F_1 และ F_2 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจำนวนครั้งเฉลี่ยของการลืบพันธุ์แบบไม่อาศัยเพศของรุ่น F_5 ในกลุ่มควบคุม และ กลุ่มทดลองที่มากกว่ารุ่น F_1 , F_2 และ F_3 อย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นในระหว่างด้วยความเสี่ยงขั้นของ กองแพลงเท่ากัน 0.003 มิลลิกรัมต่อเดือน ที่ไม่มีความแตกต่างกันของจำนวนครั้งเฉลี่ยของการ ลืบพันธุ์แบบไม่อาศัยเพศในทุกรุ่น (ตารางที่ 4.13)

เมื่อพิจารณาจำนวนลูกเจี้ยมของไว้แลงในรุ่น F_1 แล้วนำมารวบรวมทั้งหมด พบว่ามีความเสี่ยงขั้นของสารละลายนอกของแพลง ที่ทำให้จำนวนลูกไว้แลงลดลงน้อยกว่าร้อยละ 16 เมื่อเทียบกับ กลุ่มควบคุม ซึ่งเป็นระดับความเสี่ยงขั้นสูงสุดของกองแพลงที่สอนให้มีในสภาพแวดล้อม ที่ไว้แลงอาศัยอยู่ได้โดยไม่เป็นอันตราย ตามวิธีของ Biesinger และ Christensen (1972) พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.002 มิลลิกรัมต่อเดือน ดังตารางที่ 4.14 และรูปที่ 4.14

ตารางที่ 4.12 พลังงานสารละลายน้ำมันกับเพอร์ซิลเน็ต่อจำนวนลูกเจลล์ของไวน้ำแดง 1 ตัว ในแพ็คละห้า (ตัว)

ความเข้มข้นของ ไวน้ำ (mg/l)	ไวน้ำ (ตัว)	จำนวนลูกเจลล์ของไวน้ำ 1 ตัว ในแพ็คละห้า (ตัว) ($\bar{x} \pm SD$)					
		F ₁	F ₂	F ₃	F ₄	F ₅	
0.005	15	"37.00 ± 5.75" ^a	"34.46 ± 5.20" ^b	"39.86 ± 3.87" ^b	"41.73 ± 3.19" ^{bc}	"47.33 ± 4.20" ^c	
0.003	15	"41.93 ± 5.23" ^a	"40.80 ± 5.58" ^b	"45.87 ± 5.95" ^b	"42.33 ± 5.15" ^{ab}	"49.73 ± 4.94" ^c	
0.002	15	"49.13 ± 6.02" ^a	"44.13 ± 5.88" ^b	"50.13 ± 3.92" ^b	"51.87 ± 4.03" ^{bc}	"54.60 ± 2.50" ^c	
0 (ไวน้ำเปล่า)	15	"58.33 ± 4.53" ^a	"52.27 ± 6.38" ^b	"55.86 ± 5.35" ^b	"59.73 ± 3.84" ^a	"59.86 ± 7.55" ^c	

หมายเหตุ ตัวอักษรที่มุมชี้บอกถ้าเหมือนกันในแนวตั้ง หมายความว่า ไม่มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มุมชี้บอกถ้าแตกต่างกันในแนวตั้ง หมายความว่า มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มุมชี้บอกถ้าเหมือนกันในแนวโนน หมายความว่า ไม่มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มุมชี้บอกถ้าแตกต่างกันในแนวโนน หมายความว่า มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มุมชี้ 2 ตัว เช่น ab หมายความว่า ค่าเฉลี่ยนั้นไม่มีความแตกต่างจาก a และ b ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.13 ผลของสารละลายน้ำเปล่าชั้นเพลตต์จำนวนครั้งเฉลี่ยของการลืนพันชั้นแบบ
ไม่อาศัยเคมีของไวน้ำแดง 1 ด้า ในแต่ละรุ่น (ครั้ง)

สารละลายน้ำ จำพวก	ไวน้ำแดง	จำนวนครั้งเฉลี่ยของการลืนพันชั้นแบบไม่อาศัยเคมีของไวน้ำแดง 1 ด้า ในแต่ละรุ่น (ครั้ง) $(\bar{x} \pm SD)$						
		(mg/l)	(ด้า)	F ₁	F ₂	F ₃	F ₄	F ₅
0.005	15	^a 3.20 ± 0.56 ^b	^a 3.26 ± 0.46 ^b	^a 3.73 ± 0.59 ^b	^a 4.86 ± 0.35 ^b	^a 4.60 ± 0.50 ^b		
0.003	15	^a 4.20 ± 0.41 ^b	^a 4.26 ± 0.70 ^b	^a 4.53 ± 0.51 ^b	^a 4.60 ± 0.82 ^b	^a 4.67 ± 0.48 ^b		
0.002	15	^a 4.53 ± 0.51 ^b	^a 4.40 ± 0.50 ^b	^a 4.46 ± 0.51 ^b	^a 4.66 ± 0.48 ^b	^a 5.00 ± 0.00 ^b		
0 (สะอาด)	15	^a 4.93 ± 0.25 ^b	^a 4.73 ± 0.45 ^b	^a 4.87 ± 0.35 ^b	^a 5.13 ± 0.35 ^b	^a 5.20 ± 0.41 ^b		

หมายเหตุ ตัวอักษรที่มีข้อต่อเนื่องกันในแนวนี้ หมายความว่า ไม่มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีข้อต่อเนื่องกันในแนวนี้ หมายความว่า มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีข้อต่อเนื่องกันในแนวนอน หมายความว่า ไม่มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

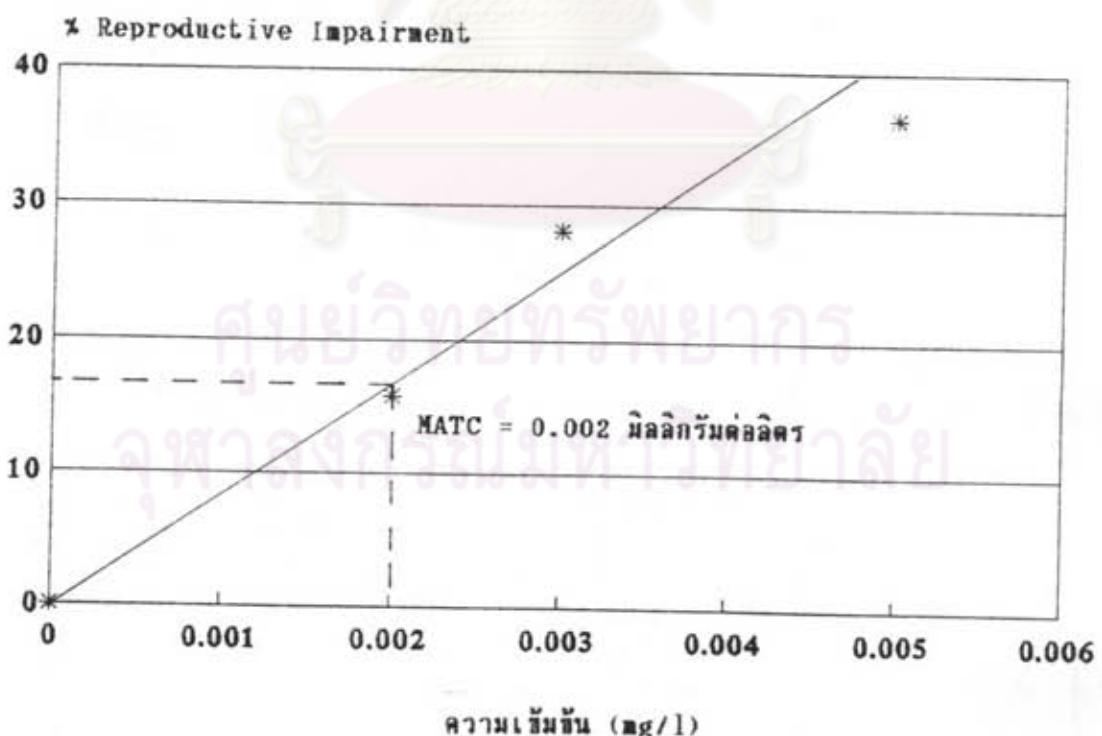
ตัวอักษรที่มีข้อต่อเนื่องกันในแนวนอน หมายความว่า ไม่มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีข้อต่อเนื่องกันในแนวนอน หมายความว่า มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีข้อต่อเนื่องกันในแนวนอน หมายความว่า ไม่มีความแตกต่างจาก a และ b ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.14 พลังสาระลักษณะของเบอร์ชัลเฟต์กับจำนวนลูกเจลล์ของไวน้ำแดงรุ่น F₁ และเบอร์เซนต์ของจำนวนลูกไวน้ำแดงที่ลดลงเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม

ความเข้มข้น (mg/l)	ไวน้ำแดง (ตัว)	จำนวนลูกเจลล์ของ ไวน้ำแดง 1 ตัว (ตัว)	% Reproductive Impairment (%)
0.005	15	37.00	36.57
0.003	15	41.93	28.11
0.002	15	49.13	15.77
0 (กลุ่มควบคุม)	15	58.33	0.00

รูปที่ 4.14 ระดับความเข้มข้นของเบอร์ชัลเฟต์ที่ยอมให้มีได้ในแหล่งน้ำ โดยไม่เป็นอันตราย
ต่อไวน้ำแดง

2.2.3 อัตราของไวน้ำแคง

เนื่องจากความถูกต้องของไวน้ำแคง พบว่า อัตราเฉลี่ยของไวน้ำแคงในกลุ่มควบคุม มีค่ามากกว่ากลุ่มทดลองอย่างมีนัยสำคัญทุกรุ่น โดยอัตราเฉลี่ยของไวน้ำแคงที่ระดับความเสี่ยงขั้นต้อง ของแต่ละรุ่น F_1 , F_2 และ F_3 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่ในระดับความเสี่ยงขั้น F_5 0.005 มิลลิกรัมต่อลิตร มีความแตกต่าง กับกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองที่ระดับความเสี่ยงขั้น F_5 0.002 และ 0.003 มิลลิกรัมต่อลิตร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 สำหรับอัตราเฉลี่ยของไวน้ำแคงในรุ่น F_5 ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง พบว่ามีอัตราเฉลี่ยมากกว่ารุ่น F_1 , F_2 , F_3 และ F_4 และในกลุ่มควบคุมและที่สารละลายน้ำเป็นครึ่ง ของเพศความเสี่ยงขั้น F_5 0.002 มิลลิกรัมต่อลิตร พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่ง แสดงว่าไวน้ำแคงในรุ่น F_5 มีการปรับตัวทำให้มีอัตราเฉลี่ยมากขึ้น (ตารางที่ 4.15)

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตารางที่ 4.15 พลังสารสละลายของเบปอร์ฟลูเฟต์ต่ออายุเฉลี่ยของไวรัสแคง 1 ตัว
ในแต่ละวัน (วัน)

ระยะเวลาที่วัด เดือน	จำนวนตัว ตัว	อายุเฉลี่ยของไวรัสแคง 1 ตัว ในแต่ละวัน (วัน)				
		($\bar{x} \pm SD$)	F ₁	F ₂	F ₃	F ₄
(mg/l)	(วัน)					
0.005	15	^a 7.20 ± 0.41 ^a	^a 7.13 ± 0.35 ^a	^a 7.53 ± 0.52 ^b	^b 8.13 ± 0.35 ^c	^b 8.20 ± 0.41 ^c
0.003	15	^b 8.00 ± 0.00 ^b	^b 8.13 ± 0.35 ^a	^b 8.40 ± 0.50 ^a	^b 8.73 ± 0.45 ^b	^b 8.86 ± 0.49 ^b
0.002	15	^b 8.13 ± 0.35 ^{ab}	^b 8.00 ± 0.38 ^b	^b 8.20 ± 0.41 ^{ab}	^b 8.13 ± 0.35 ^{ab}	^b 8.33 ± 0.48 ^a
0 (บีบีบีบีบีบ)	15	^b 8.73 ± 0.45 ^{ab}	^b 8.53 ± 0.51 ^b	^b 8.86 ± 0.35 ^a	^b 8.86 ± 0.35 ^a	^b 9.00 ± 0.00 ^a

หมายเหตุ ตัวอักษรที่มีชื่อยื้อถ้าเหมือนกันในแนวตั้ง หมายความว่า มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีชื่อยื้อถ้าแยกต่างกันในแนวตั้ง หมายความว่า มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีชื่อยื้อถ้าเหมือนกันในแนวนอน หมายความว่า มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

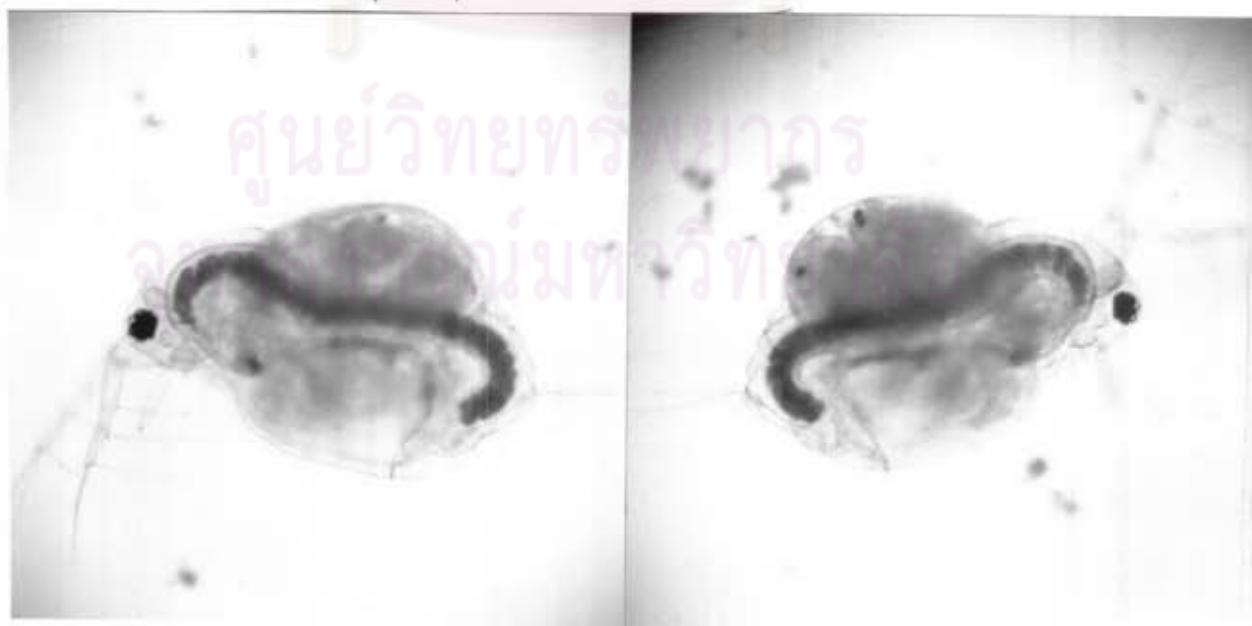
ตัวอักษรที่มีชื่อยื้อถ้าแยกต่างกันในแนวนอน หมายความว่า มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีชื่อยื้อถ้า 2 ตัว เช่น ab หมายความว่า ค่าเฉลี่ยนั้นมีความแตกต่างจาก a และ b ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2.3 พิชารงเจือบพลันของเชิงค์ชัลเฟดต่อไวน้ำแขง

2.3.1 การเจริญเติบโตและปริมาณลักษณะ

ผลการสังเกตไวน้ำแขง ในสารละลายน้ำเชิงค์ชัลเฟด ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยกล้องส่องไฟและกล้องจุลทรรศน์ ไม่สามารถสังเกตลักษณะที่แตกต่างกันระหว่างไวน้ำแขงในสารละลายน้ำเชื้อราด้วยตา 除非สูตรควบคุมในเพลาร์บีด ลักษณะที่ 4.15 และเมื่อนำมาวัดขนาดความกว้าง พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยมีขนาดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.18-1.25 มิลลิเมตร แม้ไวน้ำแขงรุ่นแรกจะให้ลูกรุ่นแรกเมื่อวันที่ 60-72 ชั่วโมง ลักษณะไวน้ำแขงจะมีขนาด 0.6-0.9 มิลลิเมตร จากการสังเกตพบว่า ไวน้ำแขงจะมีการเจริญเติบโตตั้งแต่เกิดจนมีอายุประมาณ 120 ชั่วโมง หรือหลังจากให้ลูกแล้วประมาณ 2 ครั้ง หลังจากนั้นจะมีการเจริญเติบโตช้ามาก เมื่อวัดขนาดตัวตัวของไวน้ำแขงหลังจากให้ลูกครั้งที่ 1 ของกลุ่มทดลอง เทียบกับกลุ่มควบคุมที่ร่างตับน้อยสักตุ๊ 0.05 พบว่า มีขนาดเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในรุ่น F_1 , F_2 , F_3 , F_4 และ F_5 และในรุ่น F_6 พบว่า กลุ่มทดลองที่ร่างตับความเย็นขึ้นของลักษณะ 0.04 และ 0.06 มิลลิกรัมต่อลิตร มีขนาดเฉลี่ยแตกต่างกับกลุ่มทดลองที่ร่างตับความเย็นขึ้นของลักษณะ 0.10 มิลลิกรัมต่อลิตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่ก็ไม่แตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.16)

รูปที่ 4.15 ลักษณะของแม่ไวน้ำแขงในสารละลายน้ำเชิงค์ชัลเฟดและกลุ่มควบคุม (40x)

ตารางที่ 4.16 พัฒนาการลักษณะชิ้นค์ชิลเพลต์ก่อนขาดเฉลี่ยของไวน้ำแดง 1 ตัว ในแต่ละรุ่น

ความเข้มข้น mg/l	จำนวนตัว	หมายเหตุที่ต้องทราบ 1 ตัว ไวน้ำแดง (วัสดุเบอร์)					
		($\bar{x} \pm SD$)	F ₁	F ₂	F ₃	F ₄	F ₅
0.10	15	1.20 ± 0.09	1.21 ± 0.07	1.22 ± 0.07	1.22 ± 0.07	1.20 ± 0.08	
0.06	15	1.22 ± 0.07	1.21 ± 0.07	1.22 ± 0.06	1.23 ± 0.04	1.24 ± 0.01	
0.04	15	1.22 ± 0.06	1.21 ± 0.08	1.24 ± 0.02	1.22 ± 0.07	1.25 ± 0.01	
0(kontrol)	15	1.18 ± 0.09	1.18 ± 0.08	1.20 ± 0.06	1.22 ± 0.06	1.23 ± 0.04	

หมายเหตุ ตัวอักษรที่มีเส้นถูกตัดออกด้านหลังตัวเดียวกันในแนวนี้ หมายความว่า ไม่มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยของตัวอย่างที่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีเส้นถูกตัดออกด้านหลังตัวเดียวกันในแนวนี้ หมายความว่า มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยของตัวอย่างที่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.3.2 การสืบพันธุ์ของไวน้ำแดง

พบว่า ลูกไวน้ำแดงในรุ่น F₁ ถึงรุ่น F₅ ที่นำมากลองในสารลักษณะชิ้นค์ชิลเพลต์ จะมีการสืบพันธุ์แบบไม่อ้าศษเพส 100 เปอร์เซ็นต์ ในทุกรายตัวความเห็นชอบของสารลักษณะชิ้นค์ชิลเพลต์และกลุ่มควบคุม ไวน้ำแดงที่ทำการทดลองส่วนใหญ่ ใช้เวลาการเจริญเติบโตตั้งแต่ 45-55 วัน จนกว่าจะเกิดการสืบพันธุ์แบบไม่อ้าศษเพสครั้งแรกเมื่อมีอายุประมาณ 48-60 ชั่วโมง และจะออกลูกครั้งแรก เมื่อมีอายุประมาณ 60-72 ชั่วโมง เฉลี่ยวันละ 1 ครั้งจนกระทั่งคลาย โดยไวน้ำแดงจะลอกคราบ

ก่อนท่า parthenogenesis ทุกครั้ง จากการทดลอง พบว่า จำนวนลูกเฉลี่ยของໄรน้ำแข็งในรุ่น F_1 ในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ที่ระดับความเข้มข้นของสังกะสี 0.04, 0.06 และ 0.10 มิลลิกรัมต่อลิตร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าเท่ากับ 58.33, 50.13, 48.26 และ 45.80 ตัว ตามลำดับ ในรุ่น F_2 , F_3 และ F_4 ก็ให้จำนวนลูกเฉลี่ยที่ ระดับความเข้มข้นของสังกะสี 0.04, 0.06 และ 0.10 มิลลิกรัมต่อลิตร น้อยกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญเช่นเดียวกัน และในรุ่น F_5 พบว่า ที่ระดับความเข้มข้นของสารละลายน้ำแข็ง 0.10 มิลลิกรัมต่อลิตรเท่านั้น ที่ทำให้จำนวนลูกของໄรน้ำแข็งแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาจำนวนลูกเฉลี่ยของໄรน้ำแข็งในกลุ่มควบคุม จะพบว่าในรุ่น F_2 จะมีจำนวนลูก ໄรน้ำแข็งน้อยกว่าในรุ่น F_1 , F_3 , F_4 และ F_5 เมื่อทดสอบความแตกต่างพบว่า ใน F_2 มี จำนวนลูกเฉลี่ยแตกต่างจากในรุ่น F_1 , F_3 , F_4 และ F_5 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และในกลุ่ม ทดลองพบว่าจำนวนลูกเฉลี่ยในรุ่น F_5 มีจำนวนมากที่สุดและแตกต่างกันบ่ใน F_1 , F_2 , F_3 และ F_4 ทุกระดับความเข้มข้นของสารละลายน้ำแข็งสืออย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 4.17)

เมื่อพิจารณาจำนวนครั้งเฉลี่ยของการลืบพันธุ์แบบไม่อ้าศีสเนศของໄรน้ำแข็งในรุ่น F_1 พบว่า จำนวนครั้งเฉลี่ยของการลืบพันธุ์แบบไม่อ้าศีสเนศของกลุ่มทดลองที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ แตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนในรุ่น F_2 พบว่าจำนวนครั้งเฉลี่ยของการลืบพันธุ์ แบบไม่อ้าศีสเนศของໄรน้ำแข็ง ในกลุ่มทดลองเทียบกับกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และในรุ่น F_3 และ F_4 ก็พบว่า จำนวนครั้งเฉลี่ยของการลืบพันธุ์แบบไม่อ้าศีสเนศ มีความ แตกต่างกันระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาจำนวนครั้งเฉลี่ยของ แหล่งรุ่น พบว่า ในรุ่น F_5 มีจำนวนครั้งเฉลี่ยของการลืบพันธุ์แบบไม่อ้าศีสเนสนานกว่า F_1 และ แตกต่างจากกลุ่มทดลองรุ่น F_1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็กระดับความเข้มข้น (ตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.17 พลังของสารระดับชั้นคือสิ่งที่ต้องจ่ายเพื่อจ้านวนลูกเรลล์ของไวน์แดง 1 ตัว
ในแต่ละวัน (ตัว)

ความเข้มข้นของ สารที่ ใช้	ไวน์แดง	จำนวนเรลล์ของไวน์แดง 1 ตัว ในแต่ละวัน (ตัว) ($\bar{x} \pm SD$)				
		(mg/l)	(ตัว)	$\bar{x}_1$	$\bar{x}_2$	$\bar{x}_3$
0.10	15	" 45.80 ± 5.46 "	" 42.40 ± 2.89 " ^{ab}	" 41.80 ± 3.80 " ^b	" 42.73 ± 5.07 " ^{ab}	" 49.26 ± 8.50 " ^c
0.06	15	" 48.26 ± 3.61 " ^{ab}	" 44.66 ± 5.44 " ^b	" 46.66 ± 3.75 " ^{ab}	" 49.20 ± 6.66 " ^a	" 55.06 ± 3.92 " ^c
0.04	15	" 50.13 ± 4.47 " ^a	" 45.66 ± 4.60 " ^b	" 48.00 ± 4.20 " ^{ab}	" 49.06 ± 2.37 " ^a	" 58.06 ± 4.66 " ^c
0 (kontrol)	15	" 58.33 ± 4.53 " ^a	" 52.27 ± 6.38 " ^b	" 55.86 ± 5.35 " ^{ab}	" 59.73 ± 3.84 " ^a	" 59.86 ± 7.55 " ^a

หมายเหตุ ตัวอักษรที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางเดียวกันในแนวนี้ด้วยกัน หมายความว่า ไม่มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางเดียวกันในแนวนี้ด้วยกัน หมายความว่า มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางเดียวกันในแนวนอน หมายความว่า ไม่มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางเดียวกันในแนวนอน หมายความว่า มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางเดียวกันในแนวนอน หมายความว่า ไม่มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางเดียวกันในแนวนอน หมายความว่า ไม่มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.18 ผลของสารละลายน้ำที่ขัดเพื่อจ้านวนครั้งเฉลี่ยของก้าสีบพันธุ์แบบไม่อ่าด้วยเนส
ลงในน้ำแข็ง 1 ตัว ในแม่น้ำรุ่น (ครั้ง)

ค่าของสารละลายน้ำที่ ใช้ทดสอบ	ไข่เพลี้ย	จำนวนครั้งเฉลี่ยของการสืบพันธุ์ในอ่าวไทยเมื่อลงในน้ำแข็ง 1 ตัว ในแม่น้ำรุ่น (ครั้ง) ($\bar{x} \pm SD$)					
		(mg/l)	(ตัว)	F_1	F_2	F_3	F_4
0.10	15	" 3.08 ± 0.41 "	" 4.53 ± 0.74 " ^a	" 3.73 ± 0.46 "	" 4.20 ± 0.56 "	" 4.66 ± 0.48 "	
0.06	15	" 4.06 ± 0.26 "	" 4.73 ± 0.59 " ^b	" 4.00 ± 0.53 "	" 4.60 ± 0.51 "	" 4.80 ± 0.41 " ^b	
0.04	15	" 4.40 ± 0.63 "	" 4.86 ± 0.52 " ^b	" 4.07 ± 0.26 "	" 4.46 ± 0.52 "	" 5.20 ± 0.67 " ^b	
0 (น้ำทะเล)	15	" 4.93 ± 0.25 " ^{ab}	" 4.73 ± 0.45 "	" 4.87 ± 0.35 " ^{ab}	" 5.13 ± 0.35 " ^b	" 5.20 ± 0.41 " ^b	

หมายเหตุ ตัวอักษรที่มีชื่อยื้อถ้าเหมือนกันในแนวดิ่ง หมายความว่า ไม่มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีชื่อยื้อถ้าแยกกันในแนวดิ่ง หมายความว่า มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีชื่อยื้อถ้าเหมือนกันในแนวนอน หมายความว่า ไม่มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีชื่อยื้อถ้าแยกกันในแนวนอน หมายความว่า มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

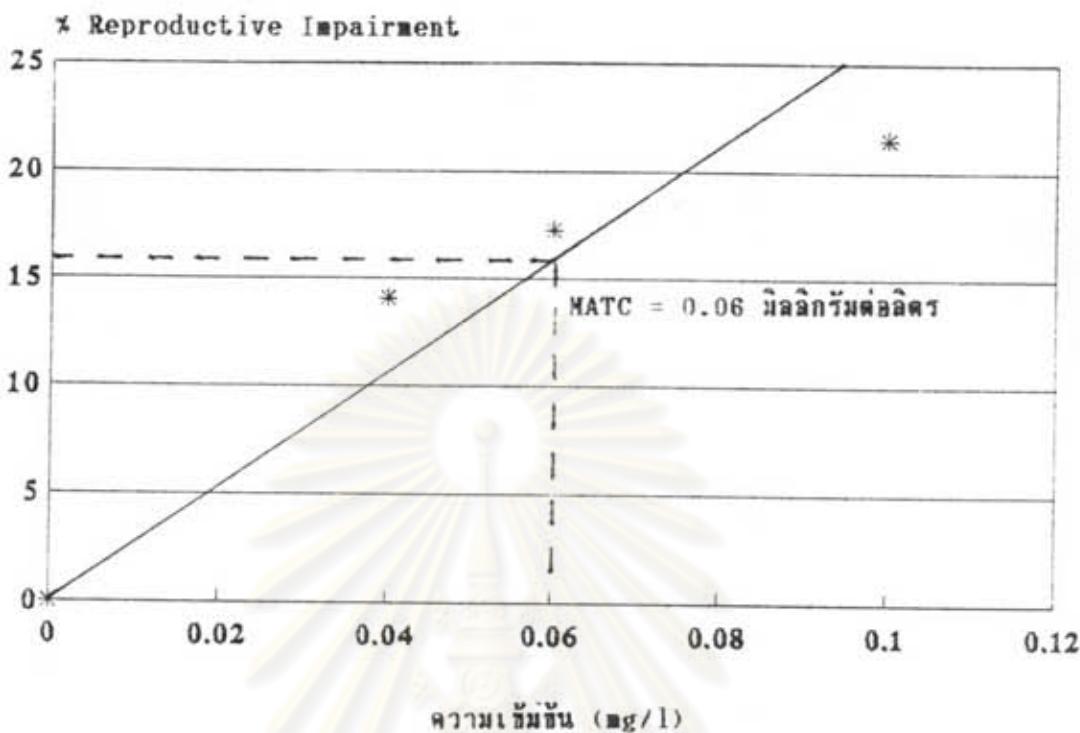
ตัวอักษรที่มีชื่อยื้อถ้าแยกกันในแนวนอน หมายความว่า ไม่มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีชื่อยื้อถ้า 2 ตัว เช่น ab หมายความว่า ค่าเฉลี่ยนั้นไม่มีความแตกต่างจาก a และ b ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อนำจำนวนลูกเฉลี่ยของໄรน้ำแผลงในรุ่น F_1 ที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ ของสารละลายสังกะสี มาวิเคราะห์หาค่าความเข้มข้นของสารละลายสังกะสี ที่ทำให้จำนวนลูกໄรน้ำแผลงลดลงน้อยกว่าร้อยละ 16 เมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม ซึ่งเป็นระดับความเข้มข้นสูงสุดของสังกะสีที่ยอมไว้ในสภาพแวดล้อม ที่ໄรน้ำแผลงอาศัยอยู่ได้โดยไม่เป็นอันตราย ตามวิธีของ Biesinger และ Christensen (1972) พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.06 มิลลิกรัมต่อลิตร ดังตารางที่ 4.19 และรูปที่ 4.16

ตารางที่ 4.19 ผลของสารละลายสังกะสีเพื่อต่อจำนวนลูกเฉลี่ยของໄรน้ำแผลงรุ่น F_1 และเปอร์เซนต์ของจำนวนลูกໄรน้ำแผลงที่ลดลงเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม

ความเข้มข้น (mg/l)	ໄรน้ำแผลง (ตัว)	จำนวนลูกเฉลี่ยของ ໄรน้ำแผลง 1 ตัว (ตัว)	% Reproductive Impairment (%)
0.100	15	45.80	21.48
0.060	15	48.26	17.26
0.040	15	50.13	14.06
0 (กลุ่มควบคุม)	15	58.33	0.00

รูปที่ 4.16 ระดับความเสี่ยงของเชิงค์ซัลเฟตที่ยอมให้มีได้ในแหล่งน้ำ โดยไม่เป็นอันตรายต่อไข่น้ำแมลง

2.2.3 อายุของไข่น้ำแมลง

พบว่า อายุเฉลี่ยของไข่น้ำแมลงในสารละลายน้ำซัลเฟตความเสี่ยงต่ำๆ ในรุ่น $F_1 - F_5$ มีอายุเฉลี่ย 7.60-9.00 วัน เมื่อทดสอบค่าความแพกค่างทางสถิติพบว่า ในรุ่น F_1 อายุเฉลี่ยของไข่น้ำแมลงในกลุ่มทดลองแพกค่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ โดยที่อายุเฉลี่ยของไข่น้ำแมลงที่ระดับความเสี่ยงของสารละลายน้ำจะเป็น 0.04 และ 0.06 มิลลิกรัมต่อลิตร ไม่มีความแพกค่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในระดับความเสี่ยง 0.10 มิลลิกรัมต่อลิตร มีความแพกค่างกับกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองที่ระดับความเสี่ยง 0.04 และ 0.06 มิลลิกรัมต่อลิตร อย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาอายุเฉลี่ยของไข่น้ำแมลงในรุ่น F_1 ถึงรุ่น F_5 ของกลุ่มควบคุมพบว่า ในรุ่น F_2 จะมีอายุเฉลี่ยน้อยที่สุด และแพกค่างจากรุ่น F_3 , F_4 และ F_5 อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนในกลุ่มทดลองพบว่าอายุเฉลี่ยของไข่น้ำแมลงในรุ่นที่ 5 มีอายุเฉลี่ยสูงที่สุดที่ระดับความเสี่ยง และแพกค่างจากรุ่น F_1 , F_2 และ F_3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 พลังสาระกลยุทธ์ค่าเฉลี่ยของไวน้ำดอง 1 ตัว
ในแต่ละวัน (วัน)

ระยะเวลาที่นับ เวลา (mg/l)	จำนวนตัว (ตัว)	ค่าเฉลี่ยของไวน้ำดอง 1 ตัว ในแต่ละวัน (วัน)				
		F_1	F_2	F_3	F_4	F_5
($\bar{x} \pm \text{SD}$)						
0.10	15	7.60 ± 0.50^a	8.20 ± 0.41^a	7.73 ± 0.46^a	8.27 ± 0.46^b	8.47 ± 0.52^b
0.06	15	8.20 ± 0.41^{ab}	8.46 ± 0.52^{ab}	7.93 ± 0.45^b	8.46 ± 0.52^{ab}	8.30 ± 0.41^b
0.04	15	8.40 ± 0.50^a	8.40 ± 0.51^a	8.00 ± 0.53^b	8.40 ± 0.50^a	9.00 ± 0.00^c
0 (กลั่นกรอง)	15	8.73 ± 0.45^{ab}	8.53 ± 0.51^b	8.87 ± 0.35^a	8.86 ± 0.35^a	9.00 ± 0.00^c

หมายเหตุ ตัวอักษรที่มีชาร์ก้าเหมือนกันในแนวตั้ง หมายความว่า ไม่มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีชาร์ก้าแยกต่างกันในแนวตั้ง หมายความว่า มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีชาร์ก้า 2 ตัว เช่น ab หมายความว่า ค่าเฉลี่ยนี้ไม่มีความแตกต่างจาก a และ b ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตัวอักษรที่มีชาร์ก้า 2 ตัว เช่น ab หมายความว่า ไม่มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีชาร์ก้า 2 ตัว เช่น ab หมายความว่า ไม่มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวอักษรที่มีชาร์ก้า 2 ตัว เช่น ab หมายความว่า ค่าเฉลี่ยนี้ไม่มีความแตกต่างจาก a และ b ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2.4 ภาระค่าปัจจัยปรับค่า (application factor) ของโลหะหนักทั้ง 3 ชนิด

สามารถหาได้จากสัดส่วนระหว่างค่า MATC และค่า 48-h LC₅₀ ซึ่งจากการทดลองสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 แสดงภาระค่าปัจจัยปรับค่า และค่าสัดส่วนความเป็นพิษเฉือนพันกับพิษเรื้อรังของโลหะหนักทั้ง 3 ชนิด

โลหะหนัก	MATC (mg/l)	48-h LC ₅₀ (mg/l)	ค่าปัจจัยปรับค่า (application factor)	acute chronic ratio (ACR)
Cd	0.03	0.14	$\frac{0.03}{0.14} = 0.21$	4.76
Cu	0.002	0.019	$\frac{0.002}{0.019} = 0.10$	10.00
Zn	0.06	0.40	$\frac{0.06}{0.40} = 0.15$	6.66

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย